

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 75 ■ СЕПТЕМБАР 2021. ГОДИНЕ ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ФОТО С. БЛАГОЈЕВИЋ

МИЛАН СТАМАТОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

И кад је тешко, претварамо снове у јаву

МИЛАН СТАМАТОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

И кад је тешко, претварамо снове у јаву

Ребаланс буџета је, на сву срећу, урађен зато што имамо додатних средстава и буџет се пуни боље него што смо планирали, па сада можемо да отворимо неке капиталне инвестиције које су за нас веома битне. Једна од најважнијих је да обезбедимо поуздано водоснабдевање читаве територије општине Чајетина. Наш цевовод, који је урађен пре 30 година, прилично је дотрајао и зрео је за реконструкцију – рекао је председник општине Чајетина Милан Стаматовић, осврћући се на актуелне развојне пројекте општине чија је реализација у току, или је започета.

– Периодично смо мењали цеви када оне пукну на примарном цевоводу – наставио је Стаматовић, а то су бетон-

Нама се, ејо, ипак „деси“ да у једној години урадимо неколико кључних инвестиција које су планиране, можда, за читав век

ске цеви и веома је тешко било интервенисати јер је тада цео Златибор остајао по неколико сати без воде. Сада смо нашли друкчија решења, радимо са дуктилним цевима код којих је гаранција 80 година и за два месеца ћемо заменити комплетан цевовод у дужини од пет километара. Уједно смо искористили да истом трасом направимо једну бицикличку стазу ширине три ме-

тра и укупне дужине пет километара, тако да ћете сада до језера у Рибници моћи да се возите бициклом, да шетате или да се возите гондолом.

Дуги низ година планирамо изградњу новог, алтернативног цевовода са Сушичког врела према Златибору дужине девет километара. Вредност инвестиције је око пет милиона евра. Циљ нам је био да Рибничко језеро преусмеримо на реализа-

цију комерцијалних садржаја у туристичке сврхе.

– До краја наредне године планирамо да завршимо цевовод Сушичко врело-Трипкова-Шљивовица-Чајетина-Златибор и тако на Златибору и комплетној општини Чајетина обезбедимо поуздано водоснабдевање, тако да ћемо бити једна од ретких локалних самоуправа која ће имати чак пет водосистема на својој територији. Већ имамо изграђен водовод Змајевац за Сирогојно, Рожанство, Никојевиће и Голово, а завршићемо водовод и на осталом делу наше општине. Наравно, остала је акумулација Врутци, која је планирана као регионални водовод за Бајину Башту, Ужице и Чајетину, па ћемо у њу укључити у водоводни

Редовни послови

– Реконструкцију и изградњу нових путева сматрамо као свој свакодневни посао, то не истичемо посебно, али за ту намену издвајамо огромна средства. За неколико претходних година смо урадили више од 400 километара асфалтне мреже ка селима и на целој територији општине Чајетина. Хоћемо да истакнемо да се сада ради пут од Росића, па преко Крнде, до аеродрома Поникве, што финансира Влада Републике Србије, као и обилазницу око Златибора, на уласку на Златибор из правца Нове Вароши, преко Ока, до железничке станице, Шљивовице и Бранезаца, што такође финансира Влада Србије. То ће поправити квалитет живота села тог дела Златибора а истовре-

но довести и до веће вредности земљишта и некретнина.

Још један пројекат је започет, а то је изградња спортског комплекса на петеу Торника, дуж трасе гондоле до Рибничког језера, за који смо од Владе Републике Србије обезбедили осам милиона евра. Ми смо радили на припреми земљишта и инсталација и не стајемо, не чекамо новац који смо тражили од министарства. И код овог, и код сличних пројеката општина учествује са 30 до 50 одсто потребних средстава, јер знамо да удружени можемо урадити много више.

Како је општа препорука да се све више улаже у обновљиве изворе енергије, тако су

се и Златибор и општина Чајетина оријентисали да иду у том правцу.

– Одлучили смо да за нашу спортску халу, која има огромне трошкове одржавања и грејања, обезбедимо други вид енергије – објаснио је Милан Стаматовић. – Прошле године смо урадили бушотине и сада нам предстоји да се ураде и соларни панели, чиме ћемо трошкове смањити за око 70 одсто. То исто планирамо и за зграду јавно комуналног предузећа која је у изградњи, за млекару и зграду агробизнис центра у Кривој Реци. И на локацији међустанице гондоле код Рибничког језера ћемо изградити једну соларну енергетску која ће енергијом снабдевати и гондолу.

систем наше општине. Направићемо један прстен тако да се у будућности може десити да немамо воде само онолико колико је потребно да се заврне један и одврне други вентил.

тине, на Градини. Градиће се и један за који ће се вода црпети из Доброселичке реке и доводити на врх Торника.

– Познато је да Златибор лежи на језеру геотермалних вода са великим бројем

Ко у будућности буде имао здраву воду, здраву храну, ко буде имао здраву Србију као што је оштина Чајетина, сигурно неће имати никаквих проблема

– На Златибору се гради резервоар за воду капацитета 2.000 кубика а следеће године ће се радити још један на вишим зонама надамак Чаје-

извора, и сигурно је да ћемо следеће године кренути бар са једном истражном геотермалном бушотином. Да заокружимо и остваримо идеју

Нови – савременији Златибор

На локацији Рибничког језера ниче нови, савременији Златибор, са бројним спортским садржајима и голф тереном, што је свакако условљено успешном реализацијом пројекта гондоле. Овде ће се градити само хотели високе категорије, резиденцијални објекти и објекти из области здравства, тако да ће овај део Златибора потпуно другачије изгледати. Туристи ће лети у понуди имати спортове на води, зими скијање на Торнику, а шетње у природи, здрав ваздух, воду, храну током целе године.

Ове године смо обезбедили већи број гостију и Златибор из године у годину бележи све више туриста, некада 12 до 15, а некад 20 одсто. У овој години ћемо вероватно достићи чак и 30 одсто, што је више него у 2019, пре пандемије болести изазване новим вирусом. Томе је највише допринео завршетак изградње и пуштање у рад Голд гондоле, што се види и по цени некретнина, и по броју гостију. Ми смо се потрудили да уредимо језеро и центар Златибора, да туристи имају простор, да имају садржаје, забавне паркове... Наши инвеститори се такође труде да туристима обезбеде и додатне садржаје, јер данас нема новог објекта да нема велнес, да нема спа. Златибор полако иде ка остварењу циља од милион посетилаца и 10 милиона ноћења на годишњем нивоу.

нашег покојног академика Пећинара, других стручњака и познатих личности са Златибора који су видели искоришћеност златиборских језера и нашу гондолу. ▲

АРСЕН ЂУРИЋ, ПРЕДСЕДНИК
СО ЧАЈЕТИНА, О ПЛАНОВИМА

Изградња и реконструкција путева и улица

Упркос отежаним условима због противепидемијских мера, захваљујући неочекивано успешној сезони извршен је ребаланс општинског буџета, чиме су обезбеђена средства за неке важне капиталне инвестиције

Скупштина општине Чајетина усвојила је други ребаланс буџета крајем августа. Буџет је увећан за додатних 740 милиона динара, а највећи део тих средстава биће распоређен на инвестиције и капитална улагања – рекао је Арсен Ђурић, председник Скупштине општине. – Значајно повећање се односи на изградњу путева и улица, за око 150 милиона динара, а затим за изградњу соларне електране намењене спортској хали на Златибору чиме ће се значајно смањити трошкови пословања тог предузећа. Додатна средства у буџету ће бити искоришћена за изградњу рециклажног дворишта и набавку нове механизације за Комунално јавно предузеће, као и за изградњу јавне расвете на територији општине Чајетина, за изградњу трим-стазе и дечијег игралишта на Златибору, за израду пројектне документације за, изградњу спортског комплекса са 14 или 15 фудбалских терена на Златној планини и завршетак свлачионица код стадиона Швајцарија. Након усвајања ребаланса буџета, већ су почели радови на ве-

Реконструкција пута у Трипкови

ликом броју инфраструктурних пројеката.

Поред изградње саобраћајница на самом Златибору, ове године се ради и Улица проте Симића, Улица спор-

това од хотела Олимп до Студентског одмаралишта и улица од хотела „Торник“ до пасареле ка споменику, као и изградња нових улица у насељима Гајеви и Зова – најја-

вио је председник СО Чајетина.

Ђурић је рекао и да је планирана реконструкција главне улице у Чајетини, уз изградњу тротоара ка насељу Шиповик:

– Једна од значајних локалних инвестиција је изградња пута од Рудина до Алиног Потока, заправо реконструкција пута, и изградња саобраћајнице у ширини 5,5 метара. Надам се да ће тај посао бити завршен до краја године.

Раније смо говорили о изградњи обилазнице око Златибора, која ће омогућити знатно растерећење саобраћаја, па ће ових дана започети и прва фаза радова, а радови на другој фази биће реализовани у наредној години. Поменути обилазницу финансирају Путеви Србије, као и реконструкцију пута од Сушице преко, Росића и Трипкове, до Крнде, односно до језера Врутци, у дужини од 9 километара. Радови на овом потезу су већ у завршној фази па се очекује асфалтирање тог пута. Ова деоница је од великог значаја, не само за мештане Бранежаца, Трипкове и Врутака, већ ће то сада бити и најкраћа веза са аеродромом Поникве из правца Златибора. ▲

Додатна средства у буџету ће бити искоришћена за изградњу рециклажног дворишта и набавку нове механизације за Комунално јавно предузеће, као и за изградњу јавне расвете на територији општине Чајетина, за изградњу трим-стазе и дечијег игралишта на Златибору

„ЗЛАТИБОРСКИ ЕКО АГРАР“ НА САЈМУ ПОЉОПРИВРЕДЕ У КРАГУЈЕВЦУ

Успешни упркос свему

Нема сумње да се пандемија корона вируса одразила и на локални сектор пољопривреде, како на рад пољопривредника, тако и на пословање „Златиборског Еко аграра“, с тим да су нежељени ефекти успешно санирани

Сумирајући резултате рада у отежаним условима, Марко Марић, директор „Златиборског Еко аграра“, каже да је период од марта 2020. до данас био изузетно турбулентан, али успешан. Успеси који су постигнути запажени су у свим областима, а посебно у субвенцијама за пољопривреду.

Нема сумње да се пандемија корона вируса одразила и на локални сектор пољопривреде, како на рад пољопривредника, тако и на пословање „Златиборског Еко аграра“, с тим да су нежељени ефекти успешно санирани. По речима директора овог предузећа, евидентно је да су пољопривредници златиборског краја осетили последице, али уз велику подршку „Еко аграра“ и Општине Чајетина, успели су да то у великој мери превазиђу.

– Као и у свим другим делатностима и другим предузећима, на нивоу државе, а и локално, тако смо и ми осетили последице Ковида 19,

Марко Марић

како на крају прошле тако и почетком ове године. Лето је прошло како треба и оно што је био план ми смо и реализовали у складу са нашим очекивањима. У наредном периоду очекујмо потврду информацију од стране Министарства пољопривреде како би се крајем септембра расписао још један круг по свих шест тачака наше подршке, тако да наше мештане очекује још један јавни позив који ће бити реализован до половине новембра – каже Марко Марић.

ПД „Златиборски Еко Аграр“ је почетком септембра наступао на 17. Сајму пољопривреде у Крагујевцу трудећи се да на најбољи могући начин представи локалне произвођаче.

– Пољопривредни Сајам у Крагујевцу је највећа смотре те врсте у централној Србији а друга по величини код нас после Новосадског, где је „Еко аграр“ наступао четири дана колико је заправо Сајам и трајао, начелно са „Нашом Златком“, а онда и са осталим произвођачима. Утисци су ве-

ома добри, битно је да смо задовољни и произвођачи, и ми – наглашава Марић.

Велики понос „Еко аграра“ је млекара „Наша Златка“ која успешно послује готово четири године. У протеклом месецу, односно за задњи обрачунски период, повећана је откупна цена млека а најесен се очекује и проширење асортимана производа, па ће дневни капацитет млекаре бити 2.000 литара. Додатни подстицај свему је недавно добијање жига квалитета „Добро са Златибора“.

– Што се тиче нашег ангажовања то је прилично приведено крају. Сада је на произвођачима који желе да буду корисници, да се ангажују и да неким додатним улагањима стигну до овог жига. За сада, поносни власници жига су млекара „Наша Златка“ из Криве Реке и „Биљана Крин“ из Рожанства. Надам се да ће све ићи у жељеном правцу и да ћемо у следећем месецу наградити жигом још четири-пет газдинстава. **Д. М.**

КЈП
„ЗЛАТИБОР“

Добро, боље, најбоље

Све активности КЈП „Златибор“ Чајетина спроводе се планираном динамиком. Лепо време користи се за наставак ревитализације постојећих и формирање нових јавних зелених површина. У претходном периоду радило се и на уређењу центра Златибора, а посебну пажњу посетилаца привлаче новоформиране зелене површине дуж шеталишта од ресторана „Језеро“ ка Олимпу, и код дејег спортско-рекреативног парка.

Захваљујући увођењу аутоматског заливног система, травнате површине су се одржале упркос сушном периоду који је обележио протекло лето. Радници зеленила брину о парковима и другим рекреативним површинама, раде на кошењу зелених површина и одржавању мобилијара. Центар Златибора ускоро ће улепшати јесећим садницама цвећа, вишегодишњим биљкама и новим дрворедима.

Обнављање старог и изградња новог

Подједнако су вредне и екипе које се старају о постојећој путној инфраструктури у златиборским селима, али раде и на изградњи нове. У претходном периоду радови су извођени на неколико путних праваца у МЗ Гостиље који претходних година нису третирани. Ти путеви су оспособљени, па мештани могу несметано долазити до својих кућа или имања. Радило се у горњем и доњем Љубишу, а екипе ће ускоро бити пресељене у Јабланицу, где ће одрадити неколико путних праваца. Машине су слате на путне правце до манастира Дубрава и Увац, а механизација и људство КЈП „Златибор“ радили су и на пословима земене магистралног цевовода од хотела „Торник“, све до постројења за прераду воде. Захтева из месних заједница све је више, па се праве планови даљих активности.

Према недавном истраживању које је

спровело Пословно удружење комуналних предузећа КОМДЕЛ, којим се утврђивала просечна старост возног парка комуналних предузећа у Србији, КЈП „Златибор“ је једино предузеће чији је оснивач општина, које има задовољавајућу просечну старост возила мању од 10 година. Возни парк предузећа тренутно броји 61 возило, чија је просечна старост осам година. 20 их је старије од 10 година, што процентуално износи 32,8 одсто.

Такмичарски дух

Овакав резултат се могао очекивати с обзиром да КЈП „Златибор“ већ неколико година већа средства улаже у набавку нове опреме и механизације. Са набавкама се и даље наставља, јер се увидело да без савременог возног парка и функционалне опреме нема ни великих пословних подухвата.

КЈП „Златибор“ изводи радове на припреми локалитета око претоварне станице, за пошумљавање, садњу 1.300 садница вишегодишњих аутохтоних врста – попут црног бора, брезе и оморице. Активно се довози материјал за припрему терена, јер циљ је да се наспе што дебљи слој како би се саднице што лакше примиле и одржале.

За овај пројекат вредан 2.024.748,50 динара Општини Чајетина је од Министарства заштите животне средине одобрено 1.557.192 динара, док ће остатак финансирати локална самоуправа. Пошумљавањем ових наведених локалитета, које ће се реализовати до краја октобра, значајно ће се повећати проценат зеленила, што ће за резултат имати рекултивацију земљишта, спас од деградације, очување визура и изгледа природних предела, спречавање ерозије и стабилизација тла. То су истовремено и циљеви овог пројекта.

Д. Росић

Центар Златибора
ускоро ће улепшати
јесећим садницама цвећа,
вишегодишњим биљкама
и новим дрворедима

ПЕДЕСЕТА, ЈУБИЛАРНА КОНФЕРЕНЦИЈА О ВОДАМА „ЗЛАТИБОР 2021“

За спокојну будућност

Основни задатак Друштва и циљеви рада нису се променили током ових година и могу се најкраће описати као стална борба за очување водних ресурса

У Специјалној болници „Чигота“ на Златибору одржана је јубиларна 50. Конференција о водама „Златибор 2021“ у организацији Српског друштва за заштиту вода, уз сарадњу са ЈКП „Водовод Златибор“ из Чајетине. Речена конференција се одвијала уз међународно учешће, а због ситуације са корона вирусом смањен је број учесника, али је омогућено „онлајн“ укључивање и праћење излагања.

Српско друштво за заштиту вода је научно-стручно удружење које постоји већ дуже од пола века. Основни задатак Друштва и циљеви рада нису се променили током ових година и могу се најкраће описати као стална борба за очување водних ресурса, која се не састоји само у пречишћавању отпадних вода, него почиње са планирањем коришћења воде кроз планска документа, захтевом за правилну изградњу хидротехничких објеката, што рационалнију потрошњу воде и праћење стања и акваторијума, и ефеката предузетих мера, обухватајући смањење емисије свих врста загађења.

– Код нас, у Србији, најчешће и највеће је органско загађење пореклом из домаћинства и из пољопривреде. Поред тога, сведоци смо и деградације водених система због различитих хидротехничких захвата и, између осталог и непланске изградње мини хидроелектрана које су данас све актуелније, па надаље – рекао је овом приликом Др Момир Пауновић, председник СДЗВ. – То су

Мирослав Ђокић, директор ЈКП „Водовод Златибор“

У Србији најчешће и највеће органско загађење пореклом је из домаћинства и из пољопривреде

Др Момир Пауновић, председник СДЗВ

неке ствари које почињу у овом друштву да се третирају како треба, а ова конференција је нешто што годинама скреће јавности пажњу управо на акве проблеме. Сведоци смо томе, поготову ове године када је био дуг сушни период, да су многи региони Србије били без воде. То нам индикује да ће и у будућности бити све више проблема са водом, што због некаквог непланског коришћења, што због климатских промена. Ми морамо наћи решење да се сачува квалитет воде који је потребан за коришћење. Знамо да се у Европи пишу препоруке и директиве које имају управо улогу да обезбеде квалитетну воду за људску употребу, али и за опстанак биолошке разноврсности слатких вода. Један од циљева ове конференције је да се широј јавности пренесу неки од планова како да се са водом поступа убудуће.

Конференција се ове године реализије у сарадњи са ЈКП „Водовод Златибор“ из Чајетине, а Мирослав Ђокић, директор предузећа на отварању скупа о водама поздравно је присутне пожелевши свима успешан рад. На Конференцији је у три дана представљено 56 научно-стручних радова. За реализацију овог сложеног задатка било је потребно окупити стручњаке различитих профила: грађевинаре, инжењере-хидротехничаре, технологе, хемичаре, биологе и друге, у чему је Српско друштво за заштиту вода заиста и успело.

М. Р. А.

Група туриста са Малте

Интересовање за вожњу гондолом не јењава

Зна се да је септембар протекао у знаку страних гостију што је показатељ да ова атракција постаје све интересантнија и ван граница наше земље

Иако се већ ушло у вансезону, интересовање за вожњу гондолом не јењава. Уз већ очекиване добре посете викендом, број путника је и радним данима превазишао сва очекивања за овај период године. Упркос пандемији, претходних осам месеци обележили су веома добра посећеност и повећање туристичког промета на целом Златибору, па више није изненађење када се на почетној станици гондоле виде групе, домаћих и страних туриста са свих меридијана. Може се рећи да је месец септембар протекао у знаку страних гостију, на шта смо посебно поносни јер је то показатељ да гондола постаје све интересантнија атракција и ван граница наше земље. Поред већ великог броја туриста с Блиског Истока који су током лета уживали у лепотама нашег краја, протеклог месеца имали смо прилику да угостимо организовану групу туриста са Малте који већ традиционално, пету годину заредом, у сарадњи са домаћим агенцијама обилазе лепоте Западне Србије. На свом седмодневном путовању обавезно посећују и Ужице, Златибор, Тару, Мокру Гору, меандре Увца и остале лепоте ових крајева.

Трочлана екипа путописне емисије НЕПУТЕВЬЕ ЗАМЕТКИ руске националне телевизије „Први канал“ боравила је и код нас у организацији ТОС-а и Туристичке организације Златибор. Током своје посете Србији посетили су Београд, Нови Сад и Сремске Карловце, али су обишли и неке најпопуларније туристичке локалитете Златибора и околине. Прва на списку је била посета Златној гондоли, тренутно највећој атракцији нашег краја што им је пружио прилику да доживе Златибор из

Екипа руске националне телевизије

друкчије перспективе. Аутор емисије је познати руски новинар, глумач и редитељ Дмитриј Дмитријевич Крилов. „Непутјовие заметки“, говори о различитим аспектима живота једног народа, али и приказује природне лепоте, важне културно-историјске знаменитости и све што неку земљу чини посебном и привлачном за туристе. Те емисије се емитују суботом у ударном термину, на Првом каналу руске националне телевизије, коју дневно прати 350 милиона гледалаца – у Русији, Белорусији, Казахстану, Украјини, али и путем кабловских ТВ канала широм света.

У вожњи гондолом су уживали и представници основних школа из Словеније и Литваније који заједно са ужичком ОШ „Стари град“ учествују у међународном пројекту „Еразмус + промовисање развоја личног знања и креирање одрживог животног стила“. Пројекат у коме учествују ове три школе, део је програма чији је основни циљ да кроз цело животно учење, подржи образовни, професионални и лични развој у области образовања, обука, омладине и спорта.

Министарство трговине, туризма и телекомуникација организовало је велику активацију на простору целе Србије поводом обележавања Светског дана туризма, 27. септембра 2021. године. Златиборска гондола је такође узела учешће, и тога дана је бесплатно отво-

рила своја врата за све грађане Србије. Охрабрени повољном метеоролошком прогнозом, као и најављеним михољским летом, са оптимизмом очекујемо да ће и у октобру Златибор, а с њим и „Голд гондола“, угостити велики број туриста. ▲

ПОСЕЋЕНОСТ СТОПИЋА ПЕЋИНЕ РАСТЕ ИЗ ГОДИНЕ У ГОДИНУ

Блиставо подземље Златибора

Од почетка године ову дестинацију обишло је више од 83.000 туриста, од којих је три хиљаде из иностранства

Унетакнутој природи између два златиборска села – Рожанства и Трнавце – налази се Стопића пећина. Изнад ње пролази магистрални пут Златибор-Сирогојно од кога се протеже пешачка стаза у дужине 270 метара која води до најпосећеније пећине у региону. О томе сведочи податак да је од почетка године до данас пећину је посетило више од 83.000 туриста, од којих је три хиљаде њих из иностранства.

Најпосећенији спелеолошки објекат у Србији, Стопића пећина, имала је од почетка ове године до почетка септембра више од 83.000 посетилаца. Из године у годину посећује је све већи број гостију, па се зато и уређење врши селективно: готово сваке године уради се нешто ново, па гости који су је већ посетили, радо јој се поново враћају.

– Први пут смо посетили пећину 2017. године, и ево нас опет – каже Добрила из Републике Српске. – Чули смо да је продубљена и да се на први поглед доста тога набоље променило, па смо зато и дошли... да проверимо!

– У стану у ком смо одсели затекли смо неке перспекте, а пажњу нам је привукла баш Стопића пећина – казала је Слободанка, гошћа из Крагујевца. – И нисмо погрешили. Одушевљени смо, веома је занимљиво. Има још пећина по Србији које смо обилазили, али ово је стварно импонантно, чак је и сам прилаз веома лепо уређен, што није без значаја за нас, туристе.

Заштитни знак пећине су Бигрене каде до којих се стиже уређеним, 250 метара дугим стазама. Наиме, током последњих неколико година пећина се и додатно уређивала, па су направљене стазе са платформама испред водопада и изнад када, због оних који би да одморне очи на тој лепоти, а ове године је уређен и канал са кадама.

Добрила из Републике Српске

Драгомир Стопић, водич

Слободанка из Крагујевца

– Туристе највише привлачи отвор пећине који је по површини највећи у Србији, а затим и таваница Стопића пећине, огромне дворане које одушеве сваког јер је по висини дворана то највећа пећина на Балкану, а у просеку су високе 25 ме-

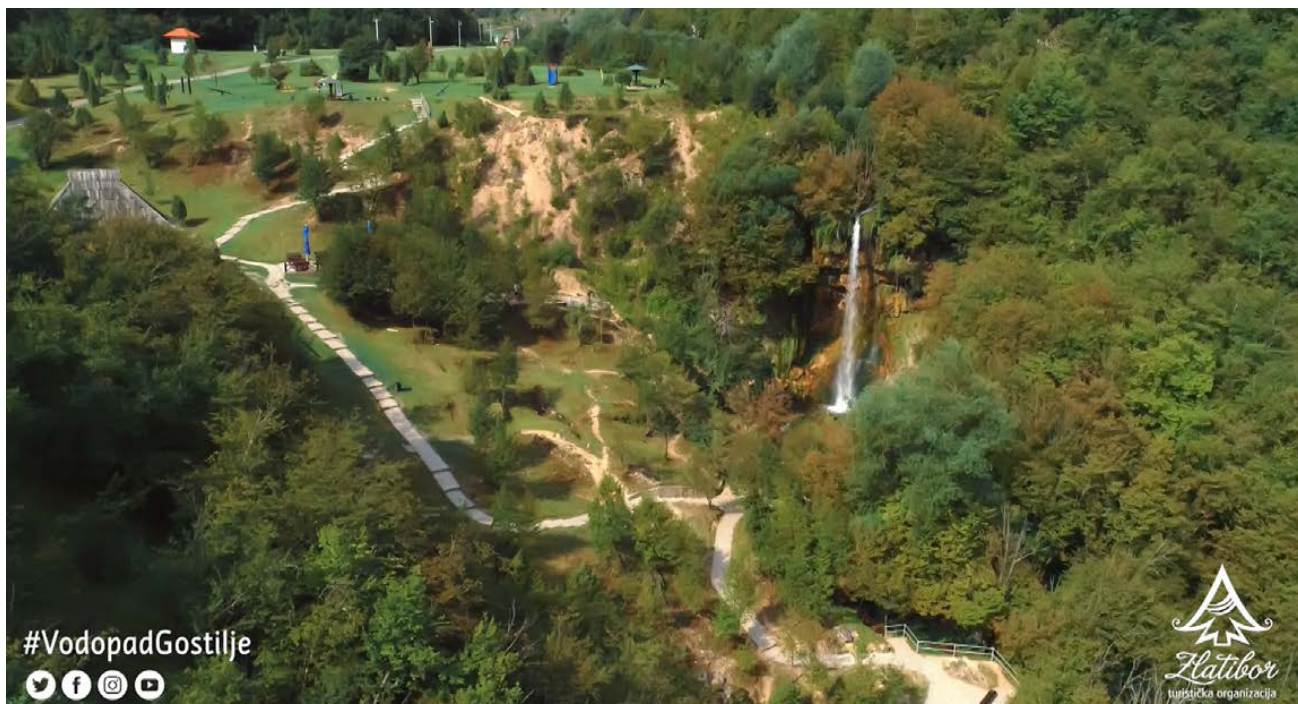
тадавина па су каде празне. Јер пећина је далеко лепша када је Трнавски поток већи – објаснио је Драгомир Стопић, водич.

Општина Чајетина и Туристичка организација Златибор улажу сталне напоре да Стопића пећина буде све уређенија, улажући значајна средства у инфраструктуру, и саме пећине, и на заштићеном подручју. Паркинг простор за све посетиоце је проширен, део негдашњег макадамског пута који води ка пећини је асфалтиран а у плану је и мини пијаца на којој ће мештани моћи да продају неке од својих производа.

Ова златиборска атракција може се посетити током целе године, сваког дана током времена, а садашње „летње“ радно време је од 9:30 до 18:00 сати.

Д. Миловановић

ЗЛАТИБОР НА ДОМАЋОЈ И СВЕТСКОЈ СЦЕНИ

Туристичке бројке боље него у годинама пре епидемије

Успешна летња сезона на Златибору настављена је и током сунчаних септембарских дана. Топло време и михољско лето измамили су на планину мноштво туриста, нарочито викендом. О томе да се туризам најпосећеније српске планине потпуно опоравља од кризе изазване епидемијом Ковид-19 сведоче и најновије бројке. Према статистичким подацима ТО Златибор, ове летње сезоне током јула и августа број остварених ноћења на планини већи је чак 50 одсто у односу на исти период 2020. године и 17 одсто већи у односу на промет у јулу и августу 2019. Да је туризам Златибора успешно пребродио кризу доказује и остварени број ноћења за првих осам месеци текуће године, који је за 41 одсто повећан у односу на промет у 2020.

– Важно је истаћи да је остварени број ноћења у првих осам месеци 2021. за четири одсто већи у односу на број ноћења остварен у истом периоду 2019. Године – каже директор Туристичке организације Златибор

Владимир Живановић. – То је посебно охрабрујућа чињеница ако се узме у обзир да је 2019. по промету била рекордна и да је то период у коме туризам није био оптерећен пандемијом коронавируса. То значи да се сигурним корацима враћамо у нормалне токове, чак и обарамо рекорде из година пре епидемије.

Златибор у корак са активностима националне туристичке организације

Живановић истиче како је туристички промет, који је у константном порасту, резултат великих улагања у садржаје које Златибор нуди, квалитет понуде, али и резултат промотивних

активности. ТО Златибор једна је од најуспешнијих у нас: и поред бројних активности које самостално спроводи током читаве године, у корак са националном туристичком организацијом (ТОС) учествује у свим великим државним пројектима.

Тако је ТО Златибор била учесник недавно одржаног Руско-српског културног форума. Овом приликом је Владимир Живановић, директор ТО Златибор, 24. Септембра, представио у Руском дому у Београду туристичке потенцијале „златне планине“. Јер, Златибор је као један од најпосећенијих туристичких центара Србије, важна дестинација на мапи руских туриста, а учешће на овом форуму је још један од доказа да је сарадња са руском привредом међу најважнијим ставкама у развоју како целе Србије, тако и Златибора.

– Поред туристичких потенцијала и важне улоге коју Златибор има у туризму Србије, свим учесницима форума представљене су и привредне могућности златиборског краја, капиталне инвестиције које је у

протеклом периоду реализovala општина Чајетина, као и могућности за инвестициона улагања великих руских компанија којима су Србија и Златибор посебно интересантна тржишта – додао је Живановић.

Руско-српски културни форум одржан је у оквиру манифестације „Дани духовне културе Русије у Србији“ у организацији

језеру. Овом приликом директор ТО Златибор био је учесник панел дискусије под називом „Постковид суочавање са одливом кадрова из туризма – људски ресурси као међа између успешних и неуспешних дестинација“. У конструктивном разговору размењена су искуства, изнети проблеми и изазови са којима се суочавају дестинације у погледу

не туристичке организације, али ћемо спроводити и наша самостална представљања како би се на најбољи начин припремили за предстојећу зимску сезону. Лето за нама било је веома успешно и с правом очекујемо да ће таква бити и предстојећа зима, дакле рекордна по посети и испуњена бројним туриста који уживају у скијању и осталим садржајима

развој туризма, доказ је и то што је село Гостиље један од три кандидата из Србије за избор најбољег туристичког села света. Гостиље је кандидовала ТО Златибор, на конкурс који је написала Светска туристичка организација Уједињених нација. Одлука да баш ово село буде кандидовано донета је лако, јер је Гостиље ваљда један од најбољих примера развоја сеоског туризма у златиборском крају. Свака од земаља чланица Светске туристичке организације има право да кандидује три села. Након заседања националне комисије Министарства трговине, туризма и телекомуникација Републике Србије одлучено је да ће на овом конкурс Србију представљати златиборско село Гостиље, уз Мокру Гору и Тршић.

Руско-српски културни форум

Министарства културе Руске Федерације и уз подршку „Ростуризма“, Амбасаде Русије у Србији, Руске трговинске мисије у Србији, Руског центра за науку и културу у Београду и Туристичке организације Србије.

Како бисмо били у току са савременим трендовима развоја туризма, едукацијама и едукативним програмима, Туристичка организација Златибор учествовала је на 11. Туристичком форуму Србије, организованом од 26. до 28. септембра на Сребрном

недостатка и недовољне едукације кадрова, нарочито у периоду који следи након стабилизације епидемиолошке кризе. У едукативним програмима и радионицама одржаним у оквиру Туристичког форума учествовали су и запослени Туристичке организације Златибор, увек спремни да усвоје нова знања и савремене трендове у развоју туризма примене у пракси.

– У наредном периоду активно ћемо се укључити у све промотивне активности национал-

припремљеним за њих. Већ смо били учесници недавно одржаних сајмова туризма у Нишу и пољопривреде у Крагујевцу, где смо уз „Златиборски Еко аграр“ и пољопривредне бисере овог краја представили и богату туристичку понуду – рекао је Живановић.

Гостиље у кандидатури за избор најбољег туристичког села света

Да Туристичка организација Златибор прати све активности које су од националног значаја за

Бесплатне возње и посете за Светски дан туризма

Надалеко познате туристичке атракције и локалитети на Златибору обележили су Светски дан туризма, па су у понедељак, 27. септембра своја врата широко отворили за све знатигељне посетиоце. Туристи су имали прилику да крену у бесплатан обилазак Стопића пећине и Музеја „Старо село“ Сирогојно, а бесплатну возњу поводом обележавања Светског дана туризма омогућила је и највећа златиборска атракција – „Голд гондола“.

У ЧАЈЕТИНИ ОБЕЛЕЖЕНА ЕВРОПСКА НЕДЕЉА МОБИЛНОСТИ КРОЗ НИЗ АКТИВНОСТИ

Ауто искључи – ноге укључи

Шетња ПУ „Радост“

Сваке године у периоду од 16. до 22. септембра одржава се Европска недеља мобилности, манифестација чији је оснивач и покровитељ Европска комисија. Европска недеља мобилности одржава се широм Европе и ове године у обележавању учествује 2520 градова из 47 земаља. Од тога се из Србије пријавило 23 насељена места међу којима је и општина Чајетина.

– Кроз низ манифестација на Краљевом тргу, у Културном центру на Златибору и с нашим људима овде у Чајетини и на Златибору и са гостима, спровели смо Европску недељу мобилности – рекао је Милоје Рајовић, председник Савета за безбедност саобраћаја општине Чајетина. – Циљ нам је да Чајетина буде једна од првих еколошких општина у Србији, да ваздух буде чистији, природа такође, као и сам центар туристичког места Златибор како би долазило што више гостију у нашу општину“.

Први дан активности

С обзиром да је ово годишњи слоган Европске недеље мобилности „Крећимо се одрживо! Останимо здрави!“ и да општина Чајетина мисли на своју будућност, да је усмерена у правцу заштите дејичих права и очувања здравља својих најмлађих суграђана, Савет за безбедност саобраћаја Чаје-

тине организовао је радионицу са стручњацима СБ „Чигота“ на тему гојазности деце. У лечењу гојазности неопходно је ангажовање мултидисциплинарног тима који чине лекари, психолози, нутриционисти, професори физичке културе, физиотерапеути.

Други дан активности

Подела ауто седишта за прву половину текуће године. У оквиру

Симулатор превртања на Тргу

другог дана Европске недеље мобилности родитељима одржано је предавање у вези безбедности најмлађих сувозача, која је приоритет у подизању свести и нивоа саобраћајне културе.

Трећи дан активности

Дан без аутомобила у оквиру кога је одржан ФИС ролер-ски трка „Звезда куп“. Током одржавања трке заустављен је саобраћај

дуж целе трасе, па је на тај начин промењена намена улице у дужини од 10 километара, што је основни циљ промовисања акције светског Дана без аутомобила.

Четврти дан активности

Током четвртог дана активности акценат је на промоцији смањења емисије штетних гасова, док су електрични аутомобили који су у власништву ТОЗ, најбољи пример

добре праксе, а самим тим свим заинтересованим нуде могућност коришћења.

Пети дан активности

Како би стимулисали нашу децу да се одвоје од рачунара и окрену се здравом животу, општина Чајетина – у сарадњи са Саветом за безбедност саобраћаја – организовала је акцију шетње најмлађих суграђана. Дугачка колона малишана

изненадила је Чајетинце шетњом кроз центар носећи пароле којима се подиже свест о безбедности у саобраћају.

– 22. Септембра, у оквиру Европске недеље мобилности, општина Чајетина организовала је здраву промотивну шетњу деце из вртића – рекао је Срђан Радовић из Савета за безбедност саобраћаја општине Чајетина. – Овим смо желели да промовишемо здрав начин кретања, а и да децу едукујемо да буду здрава, срећна и безбедна. Уз слоган „Крећимо се здраво“ и уз нашу познату паролу „Ауто искључи – ноге укључи“ прошли смо стазом од вртића кроз парк, тротаром до ОШ „Димитрије Туцовић“, и назад,

За време акције промовисана је идеја о смањеном коришћењу аутомобила у центру Чајетине, да родитељи децу до вртића доводе а не довозе, а деца до школе самостално пешаче.

– Желимо да укажемо на значај физичких активности, па и кретања деце, пешачења и шетње и некористишења моторних возила – каже Милан Туцовић, педагог ПУ „Радост“ Чајетина.

Циљ шетње је подсећање на важност здравијег начина живота који је окренут већој мобилности, али и заштити животне средине смањењем коришћења превозних средстава која емитују штетне га-

ПОКАЗНА ВЕЖБА ЗА СИГУРНУ БУДУЋНОСТ

Знање главу чува

Након одржавања Европске недеље мобилности СЗБС је наставио са редовним годишњим активностима

У петак, 24. септембра, одржана је Трећа седница Савета за безбедност саобраћаја у присуству директора Агенције за безбедност саобраћаја Душка Пешића и сарадника из Агенције.

На састанку одржаном с локалним саветом прецизиране су активности које је неопходно реализовати до краја ове године, а једна од њих тиче се и учешћа возача трактора у саобраћају.

– Број саобраћајних незгода у којима учествују трактористи је дуго у порасту – објаснио је Томислав Петровић, начелник безбедности за локалне самоуправе.

Након одржане Седнице активности су настављене на Краљевом тргу на Златибору, где је Савет за безбедност саобраћаја општине Чајетина са ученицима првог разреда ОШ "Димитрије Туцовић" са Златибора на полигону радио показну вежбу о правилном учешћу у саобраћају. Њиховим активностима су се прикључили директор Агенције за безбедност саобраћаја Душко Пешић сарадници из Агенције.

– СЗБС стварно ради одличне ствари када су у питању деца. То није препознала само Агенција за без-

бедност саобраћаја, већ и Европска комисија која је открила Чајетину као лидера у организацији Недеље мобилности, и то посебно у вези активности за најмлађе. То је заиста лепа похвала од високих европских институција – рекао је Душко Пешић, директор Агенције за безбедност саобраћаја, нагласивши да Агенција има изванредну сарадњу са локалним Саветом.

Агенција за безбедност саобраћаја располаже буџетом од око 2, 4 милијарде динара и ова средства распоређује локалним саветима за рад на едукацији свих учесника у саобраћају, нагласио је

Петровић, посебно оних најмлађих, јер уколико деца науче како да безбедно учествују у саобраћају, своје знање и свест о поштовању правила примењиваће и кад одрасту, а неки постану возачи. Својим активностима локални савет наше општине показао је да ову мисију схвата и те како важном.

Током едукације свим ђацима првацима подељени су рефлектујући прслуци, за што безбедније учешће у саобраћају, као и књига Пажљивкова правила у саобраћају, као додатни вид едукације.

сове у атмосферу. У шетњи су, поред малишана, учествовали и представници локалне самоуправе.

Шести дан активности

У оквиру подршке Европске недеље мобилности клубови са територије општине прикључили су се акцији подржавајући је на разне начине.

Поново Дан без аутомобила, у којем је настављена ФИС ролер ски трка „Звезда куп“. Током одржавања трке заустављен је саобраћај на целој дужини трасе, чиме је промењена намена улице у дужини од

10 километара, што је основни циљ промовисања акције светског Дана без аутомобила.

Седми дан активности

У сарадњи са Агенцијом за безбедност саобраћаја постављени су симулатори чеоног судара, превртања и војње алкохолисаном стању. Акцент је на превентиви и едукацији будућних возача, средњошколаца, који су имали прилику да се опробају свим симулаторима. Одржан је и јавни час безбедности у саобраћају, где је постављен полигон за најмлађе учеснике у саобраћају.

ПОДЕЉЕНА 64 АУТО СЕДИШТА ЗА ДЕЦУ РОЂЕНУ У ПРВОЈ ПОЛОВИНИ ОВЕ ГОДИНЕ

За безбрижну и удобну возњу

У Културном центру на Златибору Савет за безбедност саобраћаја Чајетине под покровитељством Општине поделио је 64 аутоседишта за децу рођену у првој половини ове године од 9 до 36 килограма тежине. Реализована је и едукација о правилном коришћењу седишта коју је обавио и Центар за промоцију безбедности саобраћаја из Новог Сада

У име општине Чајетина, заменица председника Савета за безбедност саобраћаја Слађана Вуловић, пожелела је добродошлицу родитељима и деци подсећајући их колико је важно поштовање правила у саобраћају и савесно понашање свих, нарочито када су у питању наши најмлађи.

– Савет за безбедност саобраћаја и општина Чајетина желе да подигну ниво саобраћајне културе грађана општине, нарочито оних који возе своје најмлађе – рекла је Слађана Вуловић, заменица председника Савета за безбедност саобраћаја општине Чајетина. – Зато је општина и овим путем желела да на дужи временски период помогне родитељима обезбедивши им седишта за децу од 9 до 36 килограма телесне масе

У последње четири године, захваљујући јачању свести и одговорности родитеља и едукацији која се врши приликом доделе аутоседишта, подаци за општину Чајетина су се побољшали у сваком погледу.

– Значајно је порастао проценат употребе дечјих аутоседишта, а просек у Србији је негде око 60 одсто. Чајетина је знатно изнад тог просека и између 80 и

90 одсто родитеља користи аутоседишта, а ја верујем да је то резултат и оваквих активности – додала је Маријана Јовановић из Центра за промоцију безбедности саобраћаја.

На долели је примерима приказано у којој мери правилно коришћење аутоседишта повећава безбедност деце у случају несрећа, а војња малишана на безбедан начин је прописана и законом! Након презентације о

Слађана Вуловић

правилној употреби седишта за децу, родитељима су она свечано и уручена.

– Први пут сам добила аутоседиште и доста ми значи, баш као и обука о правилном коришћењу која би ми била важна и за прво дете, а сада за њега – рекла је једна усхићена мајка.

– Ово нам је прво седиште и користим прилику да захвалимо општини Чајетина јер је ово велика помоћ и нама, и кућном буџету – додао је отац.

Општина Чајетина сваке године издваја за знатна средства како би олакшала живот суграђанима, а ту спадају и значајни подстицаји за прво, друго, треће и четврторођено дете. С том политиком ће се на разне начине наставити и даље. Д. М.

ПОСТ КОВИД ПРОГРАМ СБ „ЧИГОТА“

Како преживети опоравак

Иновативна рехабилитација коју су пре шест месеци осмислили и увели у протоколе стручњаци „Чиготе“ различитих струка, означава почетак краја Трећег светског рата који се готово две године води против невидљивог а крволочног непријатеља

Специјална болница за штитасту жлезду и метаболизам „Златибор“ осмислила је нови програм. Реч је о Пост КОВИД „Чигота“ опоравку који је намењен пацијентима који су били позитивни на присуство вируса SARS-CoV-2 најмање две-три недеље након отпуста из болнице или амбулантног лечења. Програм се примењује од 19. априла текуће године.

Пандемија смртоносног вируса која је задесила планету направила је велике проблеме у здравственом систему и донела велики број оболелих, а најалост и извесан број умрлих пацијената. Захвата све узрасте и око 20% особа заражених корона вирусом има средње тешку и тешку клиничку слику, док је стопа смртности у нашој земљи 1%.

– Оно што смо у последње време приметили јесте да одређени број оболелих током опоравка и даље показује неке симптоме: лоше се осећају, а то је био сигнал да здравствени систем хитно реагује, и ми смо успели да организујемо програм управо

Др Ненад Црнчевић, интерниста кардиолог

намењен управо особама које су имале средње тешку и тешку клиничку слику инфекције Ковид 19, што најчешће значи да су имали једнострану или обострану упалу плућа, а код неких се јављају и тромбоемболијске компликације – рекао је др Ненад Црнчевић, интерниста кардиолог.

Након пребољевања особе се и даље осећају исцрпљено, доста се замарају, а један број њих и у току дана има смањену сатурацију кисеоника што узрокује умор, главобољу и несаницу. Пацијенти који су имали најтеже

клиничке слике, преживели респиратор и успели да се изборе са ковидом 19 имаће трајне последице и добрим делом оштећену функцију плућа.

– Што се тиче нашег пост ковид програма, он се састоји од добре евалуације и процене особе која дође у нашу установу, заправо у каквом је она здравственом стању, да ли има неке коморбидитете или неке придодате болести, а често имају. Обично се ради о особама које су поред короне имале и повишен крвни притисак, гојазне су, имали су дијабетес мелитус... тако да и та стања морамо да санира-

мо и доведемо у неку прихватљиву медицинску меру – објашњава др Црнчевић.

Пост ковид програм подразумева благо умерену физичку активност током дана, континуирано праћење сатурације кисеоника како би видели да ли у току напрезања долази до пада плућне функције и уз одређене шетње, физичке вежбе и вежбе дисања, у одређеном временском периоду долази до опоравка пацијената.

– Програм је јаван, па сви заинтересовани који имају потребу за њим могу да се јаве или нашој установи, или агенцији у Београду, постоје бројеви телефона које могу позвати и у најбржем могућем року заказати доласци, па већина тако и долази у нашу установу.

Период трајања пост ковид програма зависи и од могућности пацијената али неко оптимално време је 14 дана. Заинтересованост је добра и до сада је кроз овај програм опоравка у постковид протоколу прошло више од 50 пацијената.

Д. Милованић

У ПОРАСТУ БРОЈ ДЕЦЕ ЗАРАЖЕНЕ КОРОНА ВИРУСОМ

И млади под опсадом Ковида 19

У Служби педијатрије Дома здравља Чајетина у септембру је повећан број оболелих са симптомима акутних респираторних инфекција, што потврђује податак да се код њих дневно јављало и по 30 малишана. На децем одељењу Ипак, како је код њих потпуно раздвојен рад са здравом и болесном децом, нормално функционишу и саветовалиште и систематски прегледи.

Број оболелих од ковида на територији чајетинске општине последњих дана је у порасту а међу њима је о све више и деце. Педијатар Дома здравља у Чајетини др Јела Трнавчевић, каже да се на дневном нивоу прегледа и до 30 малишана са симптомима респираторних инфекција или стомачних вируса. Након обављеног првог прегледа предузимају се даље дијагностичке методе као што је њихово тестирање на Ковид 19, а

Др Јела Трнавчевић

по потреби се одрађују и друге анализе – крвна слика и ЦРП.

– Сада је став да се сва деца тестирају, чак и она с блажом клиничком сликом као што је само секрет из носа, нелагодна у грлу као гребање и бол. Углавном нема правила, деца могу да имају и блажу клиничку слику, а да су позитивна на корона вирус а има их са јачим тегобама као што је интензиван ка-

шал, али нема налаза на плућима, крвна слика је добра, нема температуре и негативан је на тесту.

Симптоми са којима деца долазе у респираторну амбуланту најчешће су повишена телесна температура, цурење носа, болови и гребање у грлу, кашаљ, болови у стомаку, пролив и повраћање, док се код старијих јављају болови у мишићима, зглобовима и губитак чула укуса и мириса.

– Ако је тестирано дете позитивно, добија се симптоматска терапија везана за чишћење и изbacивање секрета из респираторних путева и носа, и лекови за скидање температуре, а препоручује им се и мировање јер ово је инфекција која се већ води као системска јер која напада и друге системе и органе. Зато је и важно неизлагање већим физичким активностима и кућна изолација како не би дошло до преношења инфекције у колективе.

У Предшколској установи „Радост“ у Чајетини кажу да тренутно сви вртићи раде и да имају двоје заражене деце из две групе које су у изолацији.

Што се тиче корона вируса у ОШ „Димитрије Туцовић“ присутност је нешто мања, односно само је четрнаесторо ученика позитивно – четворо у једном одељењу, двоје у другом, а у осам одељења позитивно је по једно дете. **Д. М.**

Гојазност почиње у детињству

Центар за превенцију и лечење гојазности званично је почео с радом крајем јула 2008. године, када је осмишљен мултидисциплинарни пројекат познат као „Чиготица“. Реч је о јединственом програму на овим просторима, који уз подршку Министарства здравља, Фонда здравственог осигурања и Удружења педијатара Србије успешно ради пуних 13 година.

„Чиготица“ програм за превенцију, лечење и рехабилитацију деце оболеле од гојазности узраста од 12 до 18 година постоји готово деценију и по у оквиру Специјалне болнице „Чигота“ на Златибору. Наиме, тек од пре 15 година гојазност се сматра болешћу, док је раније сматрана за симптом или синдром.

– То значи да они у том узрасту у два наврата у трајању од по 21 дан, могу да буду у нашој установи практично бесплатно на програму корекције телесне тежине. Кроз програм за све ово време прошло је преко 10.000 деце и у просеку они за тај период изгубе од 8 до 10 килограма телесне масе, што је адекватно њиховом животном добу – објаснила је примаријус др Снежана Маринковић, интерниста-ендокринолог.

С обзиром да у оквиру СБ „Чигота“ већ 30 година постоји Чигота програм за особе старије од 18 година, „Чиготица“ је коригована „Чигота“ уподобљена узрасту, и комбинација је физичке активности и дијеталне исхране. Пацијенти не добијају никакве суплементе већ пролазе обуку здравог начина живота и све време боравка су под сталним медицинским надзором.

– Тренутно борави 48 малишана, а и ту је и једна мајка пратилац са дететом које има Даунов синдром – каже др Снежана. – Значи, има и деце са посебним потребама а гојазна су, која добијају пратио-

Др Снежана Маринковић

ца који са њима такође борави овде. Смештени су заједно, хране се заједно, ако је потребно иду и на активности скупа, а ако ипак дете може само онда иде са групом.

Процену да ли је дете гојазно и да ли захтева лечење у установи овог типа, врши одабрани педијатар и лекарска комисија. Упут се службеним путем прослеђује Специјалној болници „Чигота“ након чега се праве групе деце на 21 дан и започиње с лечењем.

– Деца се радо враћају програму у случају да врате пређашњу телесну тежину, јер је заиста лепо осмишљен – наставља докторка. – Осим физичке активности и исхране, на располагању су им и радионице за психолошку подршку – индивидуалну или групну. Нутрициониста је такође ту, стално је присутан у трпезарији током оброка, а устројене су и радионице на којима деца сама припремају воћне салате, одређују колика је калоријска вредност, шта се од намирница са чим слаже, где се греша... Увече имају анимације у трајању од сат времена због чега су деца изузетно задовољна.

Из досадашњих података проценат успешности је најмање 50 одсто, а то значи да половина деце која су прошла кроз „Чиготица програм“ задржи своју кориговану телесну тежину. **Д. М.**

Планинарски клуб „Торник“ извео је акцију шетње поводом Светског Дана пешачења који се од 2014. године обележава и у Србији. Идеја Дана пешачења је да се промовише шетња као облик физичке активности и здравог живота. Почетак стазе био је Стари парк у Чајетини, а са шетњом се кренуло у 09:30 часова.

У рекреативној планинарској акцији која је одржана у Чајетини под покровитељством Планинарског клуба „Торник“, пешачило је више од 330 учесника. Шетњи су се прикључили чланови планинарске, еколошке и историјске секције ОШ „Димитрије Туцовић“ из Чајетине, родитељи, чланови спортских клубова као и чланови других планинарских организација.

– Данас смо се окупили поводом празника пешачења, организовали смо стазу од Чајетине до врха Градина, одзив је одличан с обзиром да једно време нисмо организовали ништа на

ПК „ТОРНИК“ ЈЕ ПОВОДОМ СВЕТСКОГ ДАНА ПЕШАЧЕЊА НА ВРХ ГРАДИНЕ ИЗВЕО 330 УЧЕСНИКА ЗАНИМЉИВЕ АКЦИЈЕ

Празник дружења и здравог живота

Марко Џамбасовић

овај дан – рекао је Марко Џамбасовић из ПК „Торник“.

Током ове масовне планинарске акције сви учесници су се попели на врх Градина и освојили стазу дугу 7,5 километара са успоном од 360 метара. Након паузе и уживања у прелепом видику који пуца са Градине, уследио је повратак у Чајетину шумским путем кроз Потоке, Никића шуме и Шиповик.

– Што се тиче нашег планинарског клуба, 18. Септембра смо ишли и у кањон Милешевке и до Сопотнице, а бићемо и на Рајцу поводом Дана чистих планина. У октобру нас чека одлазак у Сутоморе и освајање врха Суторман, крећемо од нуле, са 0 метара надморске висине, па ће сигурно бити веома занимљиво – додао је Марко.

Из ПК „Торник“ поручују да им је жеља да се пешачење претвори у редовну, лепу и корисну навику и да наредних година учесника буде у још већем броју.

Д. Миловановић

УЗ БОЖЈУ И ОПШТИНСКУ ПОМОЋ

У току је Живописање храма на Златибору

Храм Светог Преображења Господњег на Златибору један је од 20 највећих храмова у Србији и из године у годину повећава се број посетилаца и људи који активно учествују у богослужбеном животу цркве. Литургијска заједница ове цркве окупља људе са свих меридијана, и у том смислу ово је врло специфичан храм. Ових дана изводе се радови на осликавању преостале површине ентеријера. Први пут у оквиру храма Српске православне цркве, у њему ће бити део у ком ће бити осликано житије Светог Владике Николаја Охридског и Жичког а други део биће посвећен и осликавању живота Светог Саве, првог српског архиепископа.

С осликавањем цркве Преображења Господњег почело се 2013. године. Тада су чланови црквеног одбора са свештеником одлучили да олтарску апсиду ослика академски сликар Видоје Туцовић из Новог Сада. Касније, са доласком новог свештеника, уведен је и нови

иконописац за подкуполни и куполни део, академски сликар Коста Стергиу из Крагујевца. Нажалост, током осликавања, упокојио се, па је изабран нови, трећи иконописац.

– Године 2018. потписани су уговори са Раданом Радојло-

борну цркву, а тренутно, упоредо са нашим храмом, осликава и Саборну цркву у Чачку. Све ово су озбиљне препоруке које су га кандидовале да својом кичицом улепша и украси нашу цркву на Златибору.

За осликавање преосталих

Ненад Ивановић, старешина Храма на Златибору

вићем из Ђуприје, чувеним фрескописцем који за собом има изузетно богату каријеру – рекао је свештеник Ненад Ивановић, старешина Храма на Златибору. – До сада је осликао Храм Свете Тројице у Нишу и тамошњу Са-

површина у цркви, потребно је 250.000 евра, што укључује трошкове иконописања и припрему зида. Цена осликавања по квадратној износи 120 евра, а то је уједно и најмања квадратура која се може наручити и пла-

тити. Сви ореоли до сада осликаних светитеља позлаћени су 24-каратним златом које је увезено из Немачке.

– У наредном периоду морамо пуном паром да се потрудимо да за све површине које су преостале, а нису мале, јер реч је о око 1.800 квадрата који чекају боју. Надам се да ћемо уз помоћ друштвено одговорних чинилаца, на првом месту општине Чајетина, до 2023. године највећи део тих послова и окончати. А зашто 2023? Зато што се тада навршавају три деценије од како је постављен камен темељац и десет година од освећења – додаје свештеник Ивановић.

Осликавање ће бити рађено Ал секо техником у којој се пигмент боје наноси на суву већ омалтерисану површину. За време осликавања храм ће бити отворен за парохијане и радиће уобичајено па ће се и богослужења обављати несметано, као и до сада.

Д. М.

Ми пролазимо, лепота је вечна

Када су ме угледали на штакама, колеге из редакције су ме забринуто питале шта се догодило. Одговорио сам им да сам повредио скочни зглоб на Златибору...

– Е, тако ти и треба кад се у твојим годинама глупираш са скијањем – окренули су на шалу не би ли ме утешили.

Од срамоте нисам смео да им признам да сам се оклизнуо на боровим иглицама на падини испод Завода „Чигота“ (како смо називали Специјалну Болницу за болести штитасте жлезде и метаболизам по истоименом програму за „дотеривање линије“ гојазних) покушавајући да препречим пут до центра, да сам се неспретно саплео и сам себи сео на ногу. Збринули су ме у Заводу, установили да су ми све кости „у комаду“, па ме аутомобилом превезли код ортопеда у ужичку болницу... за сваки случај. Тамо ми је лекар препоручио мировање седмицу-две, не знајући да је у новинарству „мировање“ мислена именица јер нам радно време некад траје и 24 часа дневно, а слободан викенд нам је нешто као државни празник. Позајмио сам штаке, и гледао да што пре заборавим ту „авантуру“ која је, иначе, једина непријатност која ме је снашла на прелепом Златибору. Све остало што сам тамо доживљавао архивирао сам међу најдражим сећањима.

Заједнички послови

Био сам на челу „Виве“, часописа куће Политика, првом у некадашњој Југославији који је био посвећеном здрављу и здравом животу. На Златибор нас је довела жеља да популарисемо програм „Чигота“, а да успут доделимо „Златну Хигију“, признање намењено најуспешнијим медицинским сестрама и техничарима, чије је удружење управо тих дана у

Са љубимцем Ворџом

старом хотелу одржавало некакав редовни годишњи скуп, налик конгресу.

Све је протичало готово идеално, али најјачи утисак оставили су људи из Специјалне болнице, заправо њихова срдачност и поверење с којим су нас дочекали, и искрена туга када смо се растајали. Као да смо им били најдражи и најважнији гости? Чак су нас одвели у Доброселицу, да пробамо тамошњи кајмак с хлебом справљеним од њиховог жита. А зауврат, већ догодине смо скупа са Српским лекарским друштвом и уз подршку САНУ, на Златибору организовали научни скуп посвећен здравој исхрани, дакле делу стручњаке из најразличитијих области, а догађају наденули популаран назив „О посту и дијети“, јер је организован у време Васкршњег поста, најдуже у православном календару.

Због оне одреднице „пост“, скупу је присуствовао и протонамесник из Ужи-

ца, мислим да се звао Милош Боснић? Још памтим његово одушевљење када је професорка др Јагода Јорга, наша позната нутриционисткиња, готово свечаним тоном изјавила да би и она и њене колеге остали без посла када би се народ придржавао црквеног календара са четири велика и сијасет „малих“ постова јер је реч о идеалној уравнотежености у исхрани, а то поткрепила и егзактним подацима.

Сећам се и великог занимања публице за излагање др Јована Марића, али не због угледа који је тај психијатар уживао у научним круговима, већ због тога што га је неко неодмерено назвао „највећим српским сексологом“. Или, да су излагања професорке Марије Геџ и академика Драгана Миџића поједини помно бележили...

У мом породичном албуму налази се једна мала црно-бела фотографија на којој смо мој отац Павле Д. Грегорић, доктор правних наука који је некада

био један од највећих и најугледнијих српских издавача и штампара и близак компањон легендарног Геџе Кона, моја сестра Љиљана, нека девојчица и ја, а снимљена је негде на Златинору учичи предпоследњег светског рата (рачунам да је последњи овај који се управу води против пандемије Ковид-19). Кад сам је показао старом др Ђорђу Глишићу, званично првом директору Специјалне болнице – догодило се то када сам открио да станије у Влајковићевој улици, наомак здања Народне скупштине – није могао да процени где је снимљена, али га је истински разнежила. Жив је и здрав, а „крцка“ већ десету деценију!

Откриће Златибора

Било је то време када је Институт Чигота обележавао пола века рада и поводом тога припремао монографију, о развоју здравственог туризма, па је из свог угла и он причао о томе. Иначе, доктор Ђорђе је рођени Парижанин, што се углавном не зна, а његова прича није објављена јер је била саздана од личних усмена. А заслужила је. Ево:

Ариљски трговац Миленко Глишић, иако самоук, до иметка и угледа дошао захваљујући виспреном уму; био је вредан домаћин успешан у сваком послу, па је изабран за народног посланика из редова ондашње Демократске странке Љубе Давидовића.

Капитал је створио купујући „бушу“, ситну и неухрањену стоку по Ужицу, Ариљу, Пожеги, Чачку и околини, коју је терао на своје фарме по Златибору, где би се већ за два-три месеца опоравила и добила на снази и маси. Месо је извозио у Велику Британију, у Грчку и на Малту. Квалитетом је, такорећи, стекао монопол, а за њим и иметак.

Много доцније, крајем шездесетих година минулог столећа. Перерио се свом синовцу, др Ђорђу Глишићу, тада

постављеном директору лечилишта „Златибор“, на Краљевим водама.

– Има ту нечег – рекао је, показујући му главом ка прелепим ливадама што су се разливале благим падинама Златибора. – Јер, животиње су ти као и људи, а ако се оне тако брзо опорављају, онда... Уосталом, не шаљу лекари и родитељи за бадава малу децу овамо на опоравак.

У тој анегдотској причици открива се сва благодет којом је природа обдарила овај кутак Србије. Познавање и искуство генерација златиборских горштака потврђени су касније и егзактним мерењима климатских и других природних услова.

Али, чак и без мерења која су омогућили модерна наука и технологија, др Драгослав Зека Смиљанић предлагао је да се на Златибору изграде три лечилишта – за срчане болеснике, затим за оболеле од плућних болести, и за пацијенте са ендокринолошким обољењима. Највероватније би се све то и остварило да у оно доба није било зазирања од плућних болесника, посебно од оних код којих је био дијагностикован ТБЦ.

Кад се види оно што се не види

Доктор Зека Смиљанић се, такође, руководио емпиријским разлозима. Наиме, он је испод Торника, највишег врха Златибора, открио бујну храстову шуму

Из породичног албума

за коју су, иначе, сви природословци веровали да не може успевати изнад 600 метара надморске висине. И као што је неуки ариљски трговац Миленко Глишић закључио осматрајући стоку, тако је и он дошао до врло сличних закључака на основу храстове шуме што је изникла на хиљаду метара висине.

Одмах после окупације др Смиљанић је успео да окупи неке угледне људе и политичаре, и то не само из овог краја, и да најави акцију изградње та три лечилишта.

Имао је јаке аргументе: горе је увелико била метеоролошка станица која је установила постојање чудних климатских

услова, а Српска академија наука је на Златибору обавила истраживања и објавила неколико студија које су указивале на неочекивано мало алергена...

На Краљевим, тада већ Партизанским водама, било је неколико кућа житеља Чајетине и двадесетак вила предратних власника, од којих су неке у међувремену национализоване... Инфраструктура никаква, а ако се затекло нешто од путева, било је у јадном стању. Али, кренуло је.

Те, 1968. године Законом су почела да се укидају лечилишта, а судбина планине препуштена на милост и немилост правно-бирокуратској олигархији. И ко зна шта би се надаље догађало и којим

би се путем забасало, да се на Златибору није затекла и група пацијената оболелих од хипертиреозе, од којих већина није могла да се лечи лековима, па су овамо упућени да болест лече природним факторима.

Зна се да се оболелима од хипертиреозе, народски речено, „топи“ мишићно ткиво, а посебно квадрицепси („четвороглави“ бутни) и темпорални (слепоочни) мишићи. Али, упркос лечењу једино природним факторима и дугим шетњама, код њих је уочен опоравак!

Почело се с истраживањем! Са данашњег становишта и уз савремену дигиталну опрему, то некоме може изгледати наивно, али прва „мерења“ и евидентирање резултата обављени су на – степеништу. Наиме, познато је да такви пацијенти много лакше и безболније иду „уз“, него ли „низ“ степенице, да им је лакше да се пењу него да силазе. А на степеништу се мерила брзина опоравка: јер, после извесног времена, сви су силазили лакше, без клецања и придржавања.

То су учили сами пацијенти, па је без неких маркетиншких трикова почела хвала, а Златибор је заузео завидно место на листи занимања јавности и стручњака, па је о њему почело да се пише и прича као о „фабрици црвених крвних зрнаца“. Скренута је пажња и на планину, и на лечилиште.

Испричао је још тога, могао би роман да се састави од његових сећања, али и ово ми је било довољно да Златибор уведем у „Виву“, а „Вову“ доведем на Златибор.

Ето како је планула узајамна љубав! Па ипак, на мене су најснажнији утисак оставили честити и још неискварени горштаци којима је гостољубље светиња. Јер, планина се може променити, изградити и дотерати „по мери“ туриста, али људи не.

Научни скуп на Златибору

Мирослава Пашић-Гајовић

ЧУДНИ СУ ПУТЕВИ ГОСПОДЊИ (8)

Сведочанство о др Александру Бокареву, првом среском лекару Златибора, сачињено по замисли Милана Стаматковића, председника општинске Чајетине

У СВОМЕ ДОМУ

Чајетинска општина је и др Бокарева урстила међу своје заслужне грађане па је и њему по том основу, уз симболичну цену, 1960. године понудила плац за изградњу сопствене куће. Ипак, он се дуго двоумио да ли уопште да прихвати ову понуду. Разлог за ту недоумицу стварале су му бесане ноћи у којима је лутао по сопственој прошлости и осећао бескрајну тугу за Русијом где је, ко зна коме, остало његово огњиште и сва имовина његових предака. Та болна сећања као да су му говорила да, колико сутра, оде у општину и врати решење о додели земљишта. Међутим, животна стварност га је нагонила да истовремено размишља и о неком свом новом пребивалишту. Претпостављао је, наиме, да ће нови закон подразумевати и иселјавање свих оних који су пре десетак година добили простор за становање у деловима кућа оних власника за које је власт сматрала да поседују вишак простора. И Бокареви су били међу њима онда када су им додељене подрумске просторије у кући Вранешевића.

Као резултат свих тих премишљања и недоумица искрсла је Александрова одлука да крене у потрагу за старим, односно правим власником оног плаца који му је општина недавно безмало даровала. Најпре је у ишкрабаном документу општинског катастра, у чијем је заглављу писало Дринска бановина, пронашао податак да је власник парцеле на којој му је додељен плац, пре конфискације, био извесни Миливоје Чајевић из Ужица. (Оно Тишово било је прецртано.) Затим је покушавао да пронађе тог Чајевића или неког од његових потомака или, барем, неког његовог рођака. Али, сви они код којих се распитивао су са чуђењем одмахивали главом и тражили да им више пута понови презиме човека за кога је био заинтересован. Нико га није познавао. И најстарији Златиборци и Ужичани су му устврђивали да такво презиме не постоји, нити је икад постојало, у овом крају.

Без обзира на сва та одмахивања главом, Александар је био упоран. Помоћ је затражио и од пријатеља у Београду који су га ускоро обавестили да се тај Чајевић не зове Миливоје, већ некако слично, да је био генерал војске Краљевине Југославије, да је пореклом из неког села у Славонији (Хрватска), да је умро 1946. године, да му је и супруга већ покојна, да нису имали потомака нити наследника...

После ових сазнања, о којима Александар дуго никоме није рекао ни реч, отишао је у општину и замолио да му, уместо дарованог плаца, омогуће да откупи целу парцелу која је за неки ар била већа. Општина му је изашла у сусрет и он је, после више месеци трагања, постао власник некадашње генералове имовине, односно његовог земљишта. Јер, још увек солид-

но очувану Чајевићеву викендицу, саграђену од укусно изрезбареног дрвета, општина је поклонила неком свом другом заслужном грађанину и она је пренета у село Рудине.

И тако, после деценија неизвесног живота царског избеглице, Александар је имао у власништву и нешто своје, односно оно за њега највредније – место на коме ће моћи да сагради сопствени дом.

Пројекат за кућу му је убрзо урадио његов земљак и пријатељ Никола Прохоров и Александар је, одмах по добијању дозволе, у јулу 1961. године, почео са изградњом сопственог дома. А градња је текла веома брзо. Готово да није било

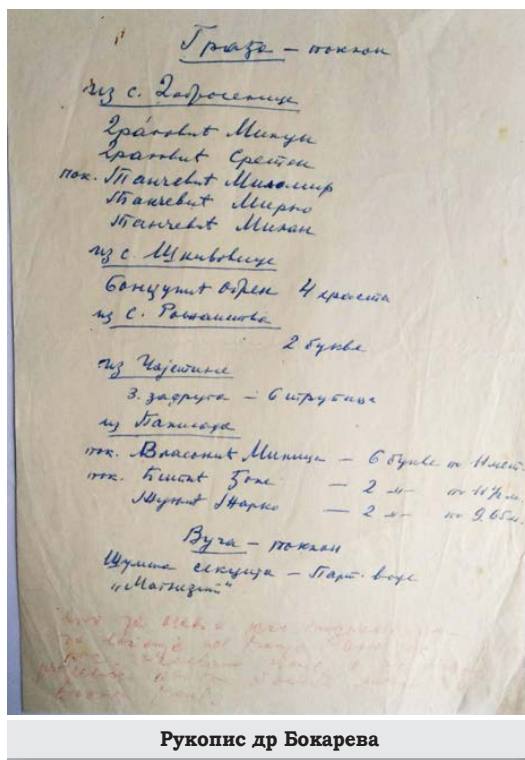
тати записано. Ипак, успевамо да разазнамо породавце из Доброселице (Драговићи - Милун и Сретен; Танчевићи - Миломир, Мирко и Милош), из Шљивовице - Бонцулић Обрен, са Палисада - Власонић Милици, Ђитић Ђоле, Жунић Жарко и многи други чија се имена, на жалост, више не могу прочитати.

И ма колико да градња куће за многе људе значи и онај тежак и стресан период у животу, за др Бокарева су то били тренуци безмерне среће. Осећао је задовољство што су сваким даном бивали све видљивији обриси његовог дома, а нарочито гледајући људе који су му с љубављу и искрено помагали. Била му је то и својеврсна сатисфакција за све његове непреспаване ноћи, ломатања по вододеринама, мраку и дубоком снегу. За сав његов пожртвован труд и напоре које је улагао онда када је њима, или њиховим најмилијима, била потребна његова помоћ. И што је најважније, била је то потврда његовог лично уверења о Златиборцима као честитим, несебичним људима. Људима који умеју да *уамше* и да *враше* и које је он још давно заволео и одлучио да до краја живота остане са њима. А у позну јесен кућа је била укровљена и др Бокарев се у њу уселио пре почетка зиме те исте године.

Александар је потом, са пуно љубави, уређивао свој дом. Још док су копани темељи за кућу, неколико метара даље, ископао је и уредио дубок бунар са пијаћом водом. Око своје парцеле одмах је засадио живу ограду и то је, вероватно, била једна од првих живих ограда посађених на Златибору.

Гајио је руже и у свом негованом дворишту засађивао најнеобичније врсте цвећа и дрвећа. Била је ту панчићева оморика, ариш, орах, трешња, јабука, разне врсте борове и његова омиљена рјабина. Изградио је и две мале фонтане и скоро свакодневно вадио пикавце и сакупљао друге отпатке из живе ораге које су тамо, онако успутно, бацали неки неодговорни пролазници.

Свака просторија у његовој кући имала је своју строгу намену и била је пригодно уређена. Она најмања, поред самих улазних врата, била је намењена за пријем пацијената који су, без обзира на већ отворене здравствене установе и бројне запослене медицинаре, и даље помоћ за своје болести тражили код др Бокарева. На зид, тамо у пространој дневној соби, окачио је повелику слику Јосипа Броза Тита са Јованком, снимљених на неком броду. Да ли је то био знак промене неких његових уверења, *параван за уходе*, или нешто посве треће, само је он знао. А на радознала питања у вези са овим његовим гестом једино би рекао да је то вредан, изузетно редак снимак Јосипа Броза у белој, адмиралској униформи.

Рукопис др Бокарева

златиборског мајстора који у њој није учествовао и који се није трудио да овде искаже оно најбоље што је знао и умео.

- Биће ово права тврђава, - говорили су каменоресци док су уграђивали у темеље велике, тесане каменове.

Убрзо су и бројни дарови почели да пристижу. Мало је оних који нису дали некакав прилог да би њихов Доктор сагради свој дом. Од ракије, сира, пршуте и печених јагањаца до хростова, борове и букви. И радни колективи, попут Шумске секције, Земљорадничке задруге у Чајетини и Магнетита, бесплатно су му пружали неке своје услуге. У заоставштини др Бокарева сачувани су папирићи на којима је он уредно записивао све што му је даровано. Данас је то махом пожутела, избледела хартија и тешко је прочи-

У СЕЋАЊИМА ЗЛАТИБОРАЦА

Наш први Деда Мраз

МИЛКА ТАНАСКОВИЋ (1949.г.) : - Др Бокарев је неодвојиви део многих мојих успомена на лепе дане из раног детињства. Био је то човек кога смо, нарочито ми деца са Палисада, буквално обожавали. Прве наше приредбе и дечије свечаности он је организовао. Окуљали бисмо се најчешће у нечијој кући и он нас је учио прве песмице и начин како да их рецитujemo. Ја и сад памтим неке стихове које ме је он научио и као да чујем његов глас: - *Поклони се и ђочни!* Поред песмица, које смо често и певали, вежбали

смо и разне дијалоге, скечеве, групне игарије, а онда смо наступали на приредбама које су организоване различитим поводима. За нас децу то су биле велике свечаности и ми смо то схватили веома озбиљно. Изгледа да су те приредбе биле важне и за наше мајке. Оне, поред тога што су се трудиле да нас, своју децу, лепо очешљају и обуку, као да су се утркивале која ће се, тим поводом, и сама што лепше дотерати. Облациле су најлепшу одећу коју су имале, правиле фризуру и обавезно би нарумениле усне. Боже, како су наше мајке тада биле лепе!

Најчешће се сетим приредбе поводом првог дочека Нове Године на Палисаду о којој сам често причала својој деци, а сада и унуцима. Било је то 1954. када је овде окићена и прва јелка. Памтим да нам је др Бокарев рекао да пре почетка приредбе дођемо у кафану *Слобода* и како смо били изненађени кад смо тамо угледали одсечену јел-

ку коју је он постављао на сталак од две укрштене дашчице. Онда је из торбе извадио кићанке разних боја које су, неки дан раније, направиле наше мајке, као и разне машинице, лептире и цветиће од оне шушкасте, наборане и шарене хартије. Тада смо први пут видели и бомбоне - *салонке* и били одушевљени сјајем разнобојних фолија у које су биле умотане. Чика Саша, како смо га ми деца звали, нам је показивао како и помагао да све те украсе окачимо по јелки и говорио да ће, ако јелку лепо окитимо, доћи неки деда, који се зове Мраз, и да ће нам донети поклоне.

Врхунац нашег одушевљења био је у тренутку када се, после приредбе, појавио Деда Мраз са великом белом брадом и почео да нам дели поклоне. Дуго нисмо могли да верујемо да је тај деда у бунди са шубаром био др Бокарев који се вешто камуфлирао великим комадом вате уместо бркова и браде.

СПОРТИСТА У ДУШИ

Већ је пола века животног пута било иза Александра Бокарева онда када је дошао на Златибор. Ипак, ни то претешко бреме од мноштва различитих животних мука и перипетија, није га спутавало да тренутке слободног времена проводи у спортским и другим друштвеним активностима. Учествовао је у организацији бројних приредби и многих пригодних манифестација које су се у послератном периоду одржавале на Златибору. Његова општа култура и организаторске способности биле су од користи и на овом плану.

Као спортиста у души, трудио се и да међу златиборском омладином побуди љубав према спорту. Лично је највише волео фудбал и шах, па се тим спортовима најчешће и бавио. Био је међу оснивачима тадашњег златиборског фудбалског клуба, који је још у његово време учествовао и на многим регионалним такмичењима. А међу самим Златиборцима тада су велику популарност нарочито уживала два фудбалска тима - *мршави* и *дебели*. Њихови дуели били су права атракција и одигравали су се

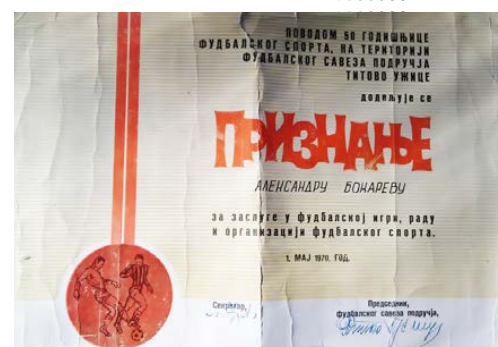
Екипа Дебелих пред почетак утакмице 4. јула 1954.год. одигране у оквиру свечаности поводом подизања споменика палим борцима на Чиготи. Стоје: Александар Бокарев, капитен; (?), Миљивоје Цвркотић, Мишо Јевремовић, Неђо Ђоковић, Љубинко Павловић, Ђоко Павловић, Перо Софронић, аут.судија. Чуче: Тихомир Симиновић, аут. судија, Аца Радовић, Бранко Кокотовић, Божо Станковић, Драго Шишовић и Тихомир Церовић,судија

са пуно борбености и жестине. Често су, уз бројну публику, бивали и пратећа атракција у оквиру разних других манифестација. За екипу *дебелих* играо је и Александар.

Шаховска игра је била надметање у коме је Александар био на свом *штерену*. У њене тајне је ушао још као *ђак* у Русији где је шах, иначе, био и

нека врста обавезног школског предмета. Овој игри на 64 поља научио је многе Златиборце и овде организовао прве шаховске турнире. Био је и члан Шаховског савеза Југославије од 1950. године, а та чланска карта је сачувана у његовој заоставштини.

Имао је Александар интересовања и за друге спортове. На старим сачуваним фотографијама препознајемо га у фудбалском дресу, са тениским рекетом, у групи бициклиста или у чамцу међу младим веслачима. Нарочито је волео је да игра стони - тенис али за шири развој овог спорта, као и неких других, није на Златибору тада било могућности. За разлику од фудбала, коме су игралишта најчешће бивале златиборске пољане, и шаха који се могао играти и на клупи или неком хошку у кафани, за стони - тенис је била неопходна сала и посебни столови. Једино је у хотелу *Палисад* постојала једна сала са два стонотениска стола. А како су се термини за њено коришћење наплаћивали, прва такмичења у овом спорту су се одржавала на отвореном и на

импровизованим столовима. Њихова одржавања су била условљена и временским приликама, па су често и одлагана. Тако је стони - тенис остао само лични хоби др Бокарева и малог броја тадашњих заљубљеника у овај спорт.

И за свој рад у спорту и допринос у његовом ширењу и популаризацији, др Бокарев је добијао бројна признања, похвале и награде.

**У следећем броју:
На крају животног пута**

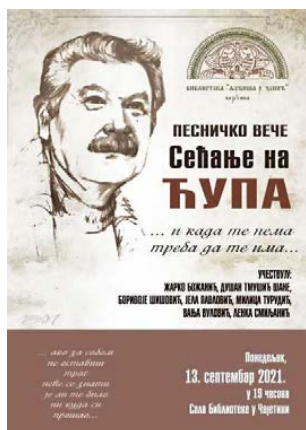

Стони - тенис као лични хоби

ВЕЧЕ У ЧАСТ МИХАИЛА ЂУПОВИЋА

Песме и песник који се не заборављају

Усали библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“ у Чајетини традиционално је приређено поетско вече посвећено завичајном песнику Михаилу Ђуповићу. И ове године окупио се велики број поштовалаца поезије овог поете, па су уз помоћ учесника, организатори и ове године успели да дочарају живот и дело омиљеног Ђупа и подсети публику на њиховог златиборског браќалију топле душе, како су га и ван нашег краја спомињали и знали.

Седамнаесту годину заредом библиотека „Љубиша Р. Ђенић“

Ленка Смиљанић

сећа се драгог песника Михаила Ђуповића на датум његовог рођења, 13. Септембра, па је сала библиотеке поново била пуна. Велика захвалност упућена је свим овогодишњим учесницима, али и суграђанки и песникињи Мирјани Ранковић Луковић која је омогућила посетиоцима да се помоћу снимака ТВ Чајетина из емисије „Међу јавом и међ`сном“ подсети Ђуповог лика и гласа.

– Ми стално о њему причамо, и увек када се та наша екипа окупи радо читам његове песме – рекла је Јела Павловић. – Његове песме сам волела да слушам кад их он чита, јер то ми је био доживљај. Наравно да ми недостаје, па сам и вечерас имала утисак као да ће се изнебуха појави-

ти у неком лепом сирогојнском цемперу и с врата рећи „ах та моја Лена – бога јој њена“.

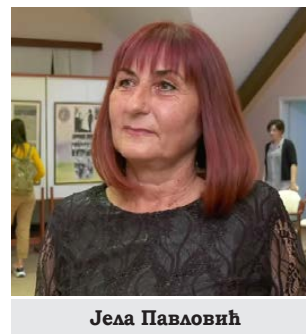
– Подсећају ме на једног великог и скромног човека, који никад ником није наређивао – каже Жарко Божанић. – Увек

мислио манифестацију „Деца међу нарцисима“. Добитнице награда те манифестације су и ученице ОШ „Димитрије Туцовић“ из Чајетине, Вања Вуловић и Ленка Смиљанић које су ове године биле учеснице Ђупо-

ма – рекла је Вања Вуловић. – А и бака ми је често читала из његових збирки и прва с његовим потписом коју сам научила наизуст и још је памтим била је „Златиборе питај Тару“. То се заиста не може лако заборавити...

Вања Вуловић

Јела Павловић

Жарко Божанић

нам је био главни, увек је био вођа, сви смо то знали, али он никада није рекао „овако треба“, или „мора“, него једноставно – „добро би било“.

Познато је да је Ђупо волео све људе а највише малишане којима је посветио највећи број својих песама, а због којих је ос-

ве вечери. Нове наде Чајетине, Ђупове наследнице бар када је реч о поезији, читале су и своје и његове песме.

– Од малих ногу волим да слушам његове песме и од како сам научила да читам, а имала сам тада шест година, дружим се и успављујем са његовим песма-

– Пре свега, више ми значи то што сам учествовала на манифестацији „Деца међу нарцисима“, па тек онда награде које сам добијала – признала је Ленка Смиљанић. – Волим песме свих писаца а моја бака је имала пар књига Михаила Ђуповића и некакав папир на коме је он нешто записивао, Све ми је то ишчитавала, а ја упијала као сунђер.

Вече прошарано снимцима са ликом и гласом Ђупа, његовом поезијом и анегдотама учесника, Ђупових дугогодишњих пријатеља, опет је оживело сећање о надасве добром човеку и несумњиво једном од омиљених песника овога краја.

СЕЋАЊЕ НА МИЊУ СУБОТУ
(8. НОВЕМБАР 1938.- 17. СЕПТЕМБАР 2021.)

Човек који је смислио дечји евергрин

Миња Субота је рођен у Сарајеву 8. новембра 1938. године. Био је члан Удружења композитора Србије, Удружења музичара цеза, забавне, поп и рок музике Србије и УСУФ-а Србије. Дечји свет украсио је композицијама и емисијама за децу попут "Музичког тобогана" уз које су стасавале многе генерације. Умро је 17. септембра 2021. године у Београду.

У оквиру манифестације "Сарадници сунца", Златибор прес је имао привилегију да забележи сурет са Мињом Суботом августа 2018. године на Златибору и направи кратки интервју.

* „Тобојан“ је музичка емисија која је ојсићала до данашњега дана, а деца радо илегају и рејризе. Колико вас је рад са децом ојлеменио?

То је радио један диван тим у којем сам ја био аутор и водитељ са Јоцом Адамовим као диригентом. Морам рећи да смо то радили са много љубави и ентузијазма. Ушао сам у ту авантуру са искуством великих забавних шоу програма ТВ Београд. Доста смо, Љуба Ршум и ја, боравили у тадашњем Дому пионира, данас Дечјем културном центру, сматрали смо да деца треба поклањати много боље, много више... Дакле,

користећи искуства покренуо сам ту емисију у којој смо деци поклонили велики оркестар, студио, песнике из читанке, нове песме, најбоље ауторе, композиторе... Осмислили смо читав покрет плесних група који до тада није постојао. Када смо, после годину-две, видели како то иде, то нас је оплеменило и учинило срећнима. Радећи са великим задовољством, ипак никада нисмо ни помислили да ћемо оставити такав траг генерацијама које су расле уз „Тобојан“ широм ондашње Југославије, који је и данас остао нераскидив мост међу оним генерацијама у Босни, Хрватској, Словенији, Македонији...

* Срећни смо што данас још има оних који настављају да компојнују за децу и раде са њима. Мислите ли да је њим штеже у шом раду нејо што је шјага било вама?

Песме које смо ми онда стварали, да будем поштен, писане су на стихове наших бесмртних песника. Тако велики песници не рађају се сваког дана. Имали смо срећу да су, после чика Јове Змаја, након извесног периода, искрснули песници као што су Душко Радовић, Ршум, Добрица Ерић, као што су Мирослав Антић, Перо Зубац, Мошо Одаловић, Душко Трифуновић... Имао сам велику привилегију да будемо

пријатељи, да стварамо заједно. Компонујући на њихове стихове осећао сам само трему да то направим тако да деца певају! Стварали смо песме које су потребне деци! Данас има младих аутора, младих песника који стасавају, али није тако лако достићи ове великане. Стих је велико чудо! У једном стиху може много тога да се саопшти деци.

Миња Субота је као аутор потписао многе композиције забавне музике и шансона, а као вокални солиста снимео велики број плоча истог жанра у Југославији и Русији. Композиције су му извођене и награђиване на многим фестивалима. Песме које се данас певају у нашим предшколским установама и школама, које су сада саставни део дечје музичке литературе, а генерације су одрасле уз њих – „Деца су украс света“, „Ишли смо у Африку“, „Разболе се лисица“...

„Музички тобоган“ је емитован 18 година на РТС-у. Захваљујући тој серији најпознатији композитори „препакивали су“ стихове песника за децу у више од 150 композиција, од којих многе живе дечји евергрин. За ту серију је добио и годишњу награду Телевизије Нови Сад.

Било је лепо одрастати с њим.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

ЖИВОТ У СФУМАТО ТЕХНИЦИ

Мирјанин чаробни штафелај

Уметници се на свом стваралачком путу стално развијају, истражују могућности, надахнућа и пролазе кроз фазе нудећи тако знатичељном оку посматрача разноврсност и прилику да у делима пронађу и душу сликара. И уметница Мирјана Фуштић која је до недавно радила и стварала у Београду, вратила се родном Златибору где је настао већи део сликарског циклуса који публика може да види од 24. септембра у Културном центру на Златибору.

– Овде имам шездесет слика – каже Мирјана Фуштић. – Настале су у једном крајем периода, од пре пола године, и део су једне моје нове животне путање везане за ново уметничко опредељење. Више се не бавим наставом, и одлучила сам да се потпуно посветим сликарству. Оно што је на овим новим сликама уочљиво јесте да су рађене с израже-

ним сфуматом, односно великим контрастом светлог и тамног, и то је био можда мој тренутни израз некаквог психичког стања и расположења.

Ова уметница је завршила Факултет примењених уметности, одсек зидно сликарство, 2007. године, а до сада је проредила више самосталних и колективних изложби у земљи и иностранству. Посебно занимљива била је изложба у Канади 2007. у Галерији „Дистрикт“, на тему „Живот индијанаца и њихови обичаји“, када се исказала кроз апстракцију. Мирјана Фуштић, кажу ликовни критичари, искрено је посвећена штафелајном сликарству, односно техници уља на платну или акрилику. Радо користи комбиноване технике, односно познаје и технике зидног сликарства будући да је дипломирала на одсеку зидног сликарства на Факултету примењених

уметности у Београду. Претходни њени радови били су углавном апстрактни.

– Апстракција је била део мог факултативног образовања и један, да тако кажем, путоказ у иновативност непоновљиву у неком свом сегменту. Просто речено, пролазим кроз разне уметничке фазе, а ово је једна од њих.

Жанровски, њено сликарство припада ликовним и асоцијативним токовима реализма. У том смислу се тематски оквир ове уметнице може препознати у мртвим природима, флори и фауни, манастирима... Изложбу је отворила академска сликарка Андријана Андријашевић, а биће доступна до 7. октобра.

М. Р. А.

ИЗЛОЖБА У КУЛТУРНОМ ЦЕНТРУ НА
ЗЛАТИБОРУ – „ПОРТРЕТИ СРПСКИХ
КРАЉЕВА И КРАЉИЦА“

Окруњена средњовековна Србија

Угалерији Културног центра на Златибору отворена је изложба слика и цртежа аутора Андрије Дрежњака под називом „Портрети српских краљева и краљица“. Од малих ногу привлачило га је сликање, а нарочито ренесансних уметника, па је у последњих пет година све то пренео и на платно.

Љубитељи уметности и историје имали су прилику да уживају у изложби слика и цртежа на којима је представљено 12 портрета рађених у техници уља на лесониту, с тим што је свако слику пратио и текстуални део с историјским подацима из живота осликаних владарских парова, међу којима су Мрњавчевићи, Хребељановићи, Немањићи, Котроманићи...

– Баба ми је редовно рецитовала епске песме и причала о историјским догађајима, што је у једном тренутку ескалирало и упутило ме да после прве слике, а мислим да је то био Стефан Немања, направим још неколико које су везане за ту тематику, односно још портрета који ће да представе наше старе владаре и племство – рекао је Андрија Дрежњак, сликар. – Гледао сам да то буду најзначајнији представници својих династија, они који су мени били најзанимљивији – цар Душан од Немањића, Лазар, Вукашин Мрњавчевић, Марко Краљевић... и њихове супруге.

Андрија Дрежњак

Портрети су изражајни и остављају утисак да су велможе управо тако изгледале. Све је рађено педантно, студиозно и технички дотерано. Велику пажњу присутних привлачило је одевање краљева и краљица, тако да нас је уметник детаљима обавестио каква се одећа носила на српским дворovima, како су изгледале круне, оружје, накит, украси и друго.

– Ја сам прво кренуо са епским песмама и онда сам мало „заронио“ у ту фантастику и кроз митове дошао до чудесних открића, па сам тако нацртао и вампира званог Арнаутин Павел – наставио је сликар. – То је тема коју нисам сасвим обрадио, али ћу је убудуће наставити и разрадити. Такође планирам да допуним колекцију краљева и краљица, али мислим да сликам и портрете нижег племства, рецимо Балшића.

Портрети српских краљева и краљица из средњег века које Андрија Дрежњак представља је нешто што би ретко који сликар покушао да уради, поготово што су први пут представљене и краљице.

Д. М.

Како је сан постао јава

У сали библиотеке Љубиша Р. Ћенић у Чајетини одржана је промоција књиге „Од присаједињења до прекрајања, Војводина у Краљевини СХС/Југославији 1918-1941.“ др Саше Марковића објављене у издању Архива Војводине

Бiblioteca „Љубиша Р. Ћенић“ у Чајетини поново је отворила двери посетиоцима. Повод за нови сусрет с љубитељима књиге и оваквих дешавања била је трибина на којој је представљена нова монографија под насловом „Од присаједињења до прекрајања, Војводина у Краљевини СХС/Југославији 1918-1941“, чији је аутор уједно био и предавач.

– Прича о Војводини је прича о остварењу српског националног сна да се уједине са сународницима из Краљевине Србије 1918. Године, и тај сан је тада и остварен – рекао је др Саша Марковић, историчар. – Срби са простора Војводине томе су били задовољни, и ја који сам

родом из Топлице а заправо сам завичајно Војвођанин, осећам се комплетним Србином, па у том смислу ова хрестиматија ме као историографа који се неколико деценија бавим том темом, истински занима.

По речима аутора, ова моно-

графија попуњава празнину у постојећој историографској литератури која је посвећена овој теми, а истовремено је и резиме резултата неколико претходних генерација наших историчара.

– То је заправо прича о културним прожимањима српске

нације, и у дивергентним државама у којима живе, и у самосталној држави у којој живе, о идејама које стварају и прожимању тих идеја тако чине веома квалитетан национални програм који има вредности којима је онемогућена било каква острашћеност, ни националистичка, нити интернационалистичка – додао је Марковић.

Професор је закључио предавање епилогом Првог светског рата – чином уједињења српског народа северно и јужно од Саве и Дунава, односно прикључењем Војводине Краљевини Србији проглашеним одлуком Велике народне скупштине у Новом Саду крајем 1918. године.

Д. М.

ФИС СКИ-РОЛ „ЗВЕЗДА КУП 2021“ НА ЗЛАТИБОРУ

И млади оправдали поверење

На Златибору је 18. и 19. септембра 2021. одржана ФИС ролер ски трка „Звезда куп“ – летња верзија нордијског скијања. Ролер ски куп је одржан у организацији скијашког клуба „Звезда“# са Златибора, уз подршку Спортског савеза општине Чајетина.

Наступило је око 60 такмичара из 10 земаља. Осим домаћих скијаша, на ролкама су наступиле и екипе из Северне Македоније, Босне и Херцеговине, Бугарске, Грчке, Мађарске, Молдавије, Португалије, са Зеленоортских острва, Колумбије... борећи се за пласман на подијум, односно за прву позицију у три конкуренције.

Поред сениора на стази су били и нордијци старости до 12 и 14 година. Најмлађи су се такмичили на стази од 3 километра, жене су имале превалиле 5, а мушкарци 10 километара.

Првог дана време није било наложено такмичарима и организато-

рила три, за сениорке пет и сениорке десет километара.

Добра вест са Златибора је да је наша најбоља такмичарка Ања Илић забележила још једну победу и да је са новом трком у којој је освојила 72 ФИС поена, освојила још један резултат којим је корак ближе ОИ у Кини. Илићева је у другој трци имала време 16:33,4 што је скоро пола минута боље од Гркиња, другопласиране Параскеви Ладополу, и треће Марије Нтану.

Мађарска је и овога пута имала победника код сениора. Кристоф Лаглер, који је славио првог дана, сада је био трећи, а победу је однео његов колега Адам Коња, са 24:07,3. Друго место припало је Бугарину Данијелу Пешкову.

У млађим категоријама две су победе домаћих нордијца – Андрије Тошића (до 14 година) и Анђела Рајевац (12). Преостала два прва места припала су Кристини Рози из Грчке

ру, падала је киша током читаве трке. Ипак, видели су се запажени резултати и интересантна надметања.

Код сениора најбољи је био Мађар Кристоф Лаглер, са временом од 25:07,6, испред нашег Милоша Милошевића, односно Данијела Пешкова из Бугарске.

Ања Илић, домаћа такмичарка, била је најбоља код сениорки са временом 16:51,3, што је вредан резултат и корак ближе ОИ у Пекингу. Другог дана такмичења на Златибору у нордијском трчању на ролер скијама, а у оквиру ФИС трке Звезда куп, видели смо још шест занимљивих трка у три старосне категорије. Стаза је била иста, за млађе нордијце старости до 14 и 12 година дужина је

и Благојчу Трајановском из Северне Македоније.

– Остварен је добар резултат, Ања Илић је забележила две победе у два дана и показала да јој је место на Олимпијским играма у Пекингу – рекла је Мина Илић, селектор нордијске репрезентације Србије, с разлогом више него задовољна. – И млађе снаге су оправдале указано поверење, победе другог дана говоре у прилог томе да смо добро радили током лета. Жао ми је што због актуелне ситуације са пандемијом нисмо могли да наступимо у најјачем саставу јер имамо одличне јуниоре који су били спречени да наступе на овим тркама. Да није тога, резултати би било још бољи.

ЛОВЦИ НА ПОБЕДНИЧКОМ ПОСТОЉУ

Прваци у све четири дисциплине

У суботу, 25. септембра одржан је 2. Куп Ловачког савеза Србије у организацији Ловачког удружења из Свилајнца, на којем је учествовало осам екипа и 36 такмичара из целе Србије, у четири дисциплине. ЛУ Златибор је освојило прво место у све четири дисциплине у екипној конкуренцији, а у овом такмичењу су коришћене ловачке сачмаре и ловачки карабини домаће производње.

– Екипа из Ловачког удружења „Златибор“ из Чајетине бројала је максимално дозвољена четири члана у саставу: Ђокица Чумић, Александар Чумић, Драган Васиљевић и ја – испричао је Петар Васиљевић из Ловачког удружења. – Оно што је веома важно да поменемо је сарадња Удружења и Стрелачког клуба „Степски соко“ из Чајетине, јер се одувек припремамо кроз стрелачки клуб и тако наступамо за Удружење.

Будући планови су свакако излазак и на 3. Куп Србије у организацији Ловачког савеза Србије. Ту се боримо да будемо домаћини, да их угостимо све и да их, наравно, још једном победимо. То је план за ову годину и неке наредне екипне ангажмане, стим што Александар Чумић има највеће шансе да се нађе у ловачкој репрезентацији Србије за двомеч против Словенаца, наравно ако корона буде дозволила – наставио је наш саговорник изразивши том приликом захвал-

ност локалној самоуправи општине Чајетина на великој подршци коју даје Клубу и Удружењу.

– Искористио бих ову прилику да се захвалим на несребичној подршци, пре свега локалној самоуправи Чајетина на челу са Спортским савезом, као и Ловачком удружењу које нас је послало на такмичење у Свилајнац и које нам омогућава такмичење у оквиру ЛСС.

Предстојећи планови Стрелачког клуба „Степски соко“ су да приведу крају ову сезону и да се спреме за неколико купова у ИПСЦ такмичењу идуће године.

– Недавно смо у нашем клубу, који броји 230 чланова, имали акцију полагања стручног испита о безбедном руковању на стрелишту ИПСЦ клуба „Гром“ па је пет наших чланова стекло право да се такмичи у ИПСЦ лиги Србије следеће године. Планирамо један искорак до године у поменим ИПСЦ стрелаштву, а то је да се појавимо као екипа на неколико купова и завршимо такмичење на безбедан начин; то је једини циљ, с обзиром да је реч о веома опасном спорту у којем се мора водити рачуна да се спроведу све мере заштите и предострожности да не би долазило до повреда. Једини циљ за следећу сезону нам је да завршимо свако такмичење на ком се појавимо – рекао је Петар Васиљевић. **Д. Колаковић**

ФУДБАЛ

Шести реми
„Златибора“

Фудбалери „Златибора“ одиграли су нерешено 0:0 са екипом „Јавора“ у деветом колу Прве лиге Србије на стадиону Швајцарија.

Ривали из Западне Србије одиграли су традиционално тврд меч са мало шанси за освајање бодова.

Гости из Ивањице су први запретили преко чувеног нападача са српских терена Обиоре Одите. Одбрана домаћих је зауставила покушаје прекаљеног Нигерија, а како је меч одмицао, долазио је и „Златибор“ до своје игре. Покушавали су са неколико удараца из даљине, али мреже су мировале.

Ово је шести реми екипе Предрага Ристановића у сезони, и укупно девети бод са којим је екипа на 12. месту табеле са гол скором 5:5.

„Златибор“: Савић, Јањушевић, Башић, Марковић (од 62. Врбић), Рмуш, Илић (од 77. Дашић), Цветић, Денић (од 27. Радосављевић), Кркотић, Чумић и Ивковић.

„Јавор“: Бабић, Јевремовић (од 90. Ивеља), Николић, Луковић (од 78. Димитријевић), Танко (од 71. Тричковић), Петровић, Момчиловић, Одита, Звеканов (од 71. Маричић), Лакић-Пешић и Балабановић.

ОДБОЈКАШИЦЕ НА КРОВУ СРБИЈЕ
ОК „Златибор“ победник Купа
Србије Првог степена

Одбојкашице Златибора освојиле су Куп првог степена Србије победом против екипе „Таково Звезда Хелиос“ из Горњег Милановца резултатом 3:2 у сетовима у дворани Спортског центра Чајетина.

Чајетинске играчице у великој борби после пет сетова успеле су да освоје нови трофеј за клупске витрине. Резултати по сетовима - 18:25, 25:22, 21:25, 25:13 и 15:7

За Златибор су наступале: А. Тошић, Гавовић, Кубуровић, Смиљанић, И. Тошић, Власоњић, Пантовић, Јовановић, Митровић, Раденовић.

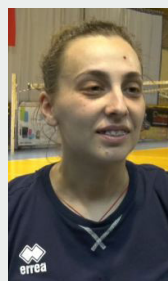
Играчице Станка Брашанца у претходним колима победиле су ужичко „Јединство“ и „Ивањицу“. Освајање овог трофеја биће добра увертира за почетак нове сезоне у Првој Б лиги која стартује у октобру.

АЛЕКСАНДРА СПАСЕНИЋ, ЛИБЕРО ИЗ ЧАЈЕТИНЕ

Бар до плејофа, ако не и даље

Чајетинска одбојкашица Александра Спасенић је претходну сезону завршила успешно у румунској „Алби“, ДА БИ на позив тренера Предрага Зуцовића решила да ову сезону на позицији либера игра у дресу „Спартак“. У односу на прошлу, изузетно турбулентну годину, тим ЖОК „Спартак“ је напустило шест играчица, а управа Суботичанки довела је неколико нових, међу којима је и Александра.

– У принципу, девојке су за мене нове, мада пар њих знам са терена из претходних сезона и стварно су све супер – каже млада Чајетинка. – Екипа је доста подмлађена: неколико нас је старијих, али то мени изгледа потаман, а и тренинзи су добри. Девојке су пре свега тален-

товане, вредне, труде се... Први утисци су супер! И ове сезоне млада екипа „Спартак“ фокусираће се на опстанку у елитном рангу. У првих шест недеља припремног периода одбојкашице ће радити на подизању физичке спреме, а потом ће лагано почети са играњем пријатељских утакмица које ће показати на ком је нивоу њихова спремност.

– Моје је мишљење да у односу на претходну сезону, „Спартак“ има бољу екипу па ће резултати ове године бити бољи, да ће тај опстанак бити лакше обезбеђен и да би ова екипа стварно требало да игра у плејофу – каже Александра. Најважније је да екипа нађе своју игру коју би током целе сезоне држала. **М. Р. Л.**

КК „ЗЛАТИБОР“: ОСВОЈЕН ПЕХАР У ПОСЛЕДЊОЈ ПРОВЕРИ

Ново самопоуздање, или најбољи кад је најтеже

Кошаркаши Златибора освојили су турнир „Сабит Хаџић“ у Сарајеву победом над екипом „Челика“ резултатом 78:76 у финалу. Екипа Страјина Недовића крунисала је наступ на овом меморијалном турниру освајањем пехара у последњој провери пре почетка нове сезоне.

– У првој утакмици против екипе „Спарса“, нашег противника још од прошле сезоне из АБА2 лиге, показали смо карактер КАД смо из минус 10-12 успели да сустигнемо екипу и да у самој завршници дођемо до победе – каже Страјин Недовић, тренер КК Златибор. – Након тога, уследило је финале са једном сјајном екипом „Челика“ из Зенице, КАД смо опет из минуса успели да преокренемо резултат и утакмицу приведемо крају у нашу корист.

Меморијални турнир „Сабит Хаџић“ одржава се у знак сећања на негдашњег селектора БиХ, који је као играч био првак Европе са „Босном“. Меморијал је одигран у дворани на Илици која носи његово име, а у којој је екипа Златибора тренирала током прошлосезонског „балона“ у Сарајеву.

– Турнир је организован на збиља високом нивоу и све похвале за њих као домаћине. Што се нас тиче ми смо пружили свој максимум. Задатак нам је

био да пред сам почетак лиге проверимо екипу и видимо докле смо стигли, да ли треба још нешто надокнадити наредних седам дана, мада мислим да је ово била успешна генерална проба пред сам почетак лиге.

Да подсетимо, чајетински кошаркаши нову такмичарску сезону почињу наредног викенда гостовањем „Динамику“, у другом колу дочекују „Тамиш“, а од 10. октобра их чека први АБА2 балон на Златибору где ће се у прва два кола састати са „Војводином“ и „Широким“.

– Биће нам задовољство да ове године будемо домаћини првог балона на Златибору. Убеђен сам да смо се прошле године показали као изванредни домаћини и да смо врхунски организовали два балона АБА2 лиге, након чега смо овде, у Чајетини и на Златибору, организовали и АБА балон јуниорске лиге. Мислим да КК „Златибор“ и општина Чајетина са инфраструктуром заслужују не само ова такмичења, већ можда и такмичења на неком вишем нивоу, можда и јуниорско првенство Европе у блиској будућности?

КК „Златибор“ се током припрема састао с „Партизаном“, „Радничким“ из Крагујевца, „Подгорицом“, ужичком „Слободом“, „Јединством“ из Бијелог Поља и „Сутјеском“, а ове квалитетне провере помогле су да се свих шест нових играча уклопи у тим.

АЈРОНМЕН СА ЗЛАТИБОРА

Изазов телу и духу

Чајетинац Урош Станковић успешно је завршио триатлон надметање „Iron Man“ („Ајронмен“, или човек од челика) које је одржано у Аустрији 4. септембра. Овај млади човек не среће се први пут са екстремним стварима. Још на студијама ДИФ-а, где се бавио кошарком, пред себе је ставио изазов тренирања паркура – дисциплине која још није уврштена међу спортове али је дефинитивно једна од вештина која изискује рад целог тела. Зато не чуди што се пријавио за учешће на трци „Ајронмен“, за коју је, како каже, чуо од професора који му је предавао на факултету, и у њој показао снагу – и тела, и воље.

Трка „Ајронмен“ одржана је у аустријском месту Подесдорф и поред епидемиолошке ситуације како би се и ове године за њу пријавили људи који су спремни да пред изазовом ангажују своје тело и дух до крајњих граница издржљивости. Ова трка изискује максималан тест у којем побеђују само они који успеју да створе склад између главе и тела током трка од 3.8 километара пливања, 180 километара вожње бицикла и 42 километра трчања (на стази за маратон). Урош Станковић из Чајетине је успео да међу 250 такмичара освоји 44 место. (Укупно време износило је 10 сати и 15 мин.; по сегментима 3,8 км пливање - 1:08; 180 км бицикл - 4:56; 42 км трчање - 3:58 часова).

Трку би требало проћи у просеку за 10 сати. Половина од тог времена прелази се бициклом што је озбиљан подвиг, а када се узме у обзир да се у задњим километрима борба више одвија у глави,

Чајетинац Урош Станковић успешно је завршио триатлон надметање „Iron Man“ („Ајронмен“, или човек од челика) које је одржано у Аустрији

заправо у решености да се мишићи напреду до крајњих граница, показује колико је индивидуална спремна да жртвује себе да би постигла било какав успех, или премашила и сам рекорд.

Урош каже да је задњих неколико километара било најтеже за њега и да се у тим последњим часовима одиграла велика борба у њему да остане фокусиран на циљ, избори се са болом и заврши трку.

„Ајронмен“ трка је – за оне склоне екстремним спортовима – једна од ултимативних изазова данашњице. Само они који су учествовали у њој знају да, и у најтежим тренуцима, човек може извући још који атом снаге више, па завршити трку, без обзира које место се освоји, сматра се великим успехом. Урош је у овом изазову показао и снагу, и спретност, и вољу.

Д. Колаковић и М. Р. Л.

НАШЕ КАРАТЕ НАДЕ

Из Чачка с прегршт медаља

У организацији Карате федерације Србије, у недељу 26.09.2021. одржан је у Чачку КУП Карате савеза уже Србије, за млађе категорије – за полетарце, пионире и наде. На Купу су учествовали сви клубови региона, док је карате клуб „Рујно“ на татами извео дванаест такмичара.

Златне медаље су освојили Аница Радибратовић у категорији женске наде – класа Б и Милош Новаковић – полетарци – класа Д. Сребром су се окитили Ђурђа

Марић – полетарке – класа Д, Вања Мићић – женске наде – класа Д и Милован Бошковић – полетарци класа Д. Треће место су освојили Неда Шкодрић – полетарке и Уна Стакић – пионирке, обе у класи Д.

Уз њих, наступе су имали и Јована Аћимовић, Николина Тодоровић, Магдалена Буквић, Мања Радибратовић и Петра Божић, али овог пута без пласмана.

Сви освојачи медаља су се изборили за пласман на КУП Србије који се одржава већ 2. октобра.

ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ

Издавач

Агенција за издавачку делатност и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Мирјана Ранковић Луковић
Мирослав Весовић
Данка Миловановић
Мирослав Јевремовић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

НА ЗЛАТИБОРУ ЗАВРШЕН ИТФ ЈУНИОРСКИ ТУРНИР

Бели спорт на златној планини

Десети Интернационални јуниорски тениски турнир „Златибор опен“ за младиће и девојке до 18 година, завршен је на теренима ТК „Златибор спрингс“. Стотинак најбољих јуниора из више од 25 земаља света је током пет такмичарских дана одмерило снаге, а најуспешнији су били Саша Марковић у мушкој конкуренцији док је у женској победница Шуман Ву, такмичарка из НР Кине.

Милош Дедић

С обзиром да су ове године учесници турнира били играчи из толико земаља, турнир је добио нову димензију кроз овакав додатни вид промоције најпосећеније српске планине. Директор турнира Милош Дедић изразио је велику захвалност општини Чајетина и Туристичкој организацији „Златибор“ на подршци

у организацији овог све успешнијег турнира који се одржава већ десету годину за редом.

– Играчи су веома задовољни и воле да дођу – каже Милош Дедић, директор турнира. – Златибор је толико пријатан и много им је лепше овде него у граду: увече се друже, па чак и ако изгубе остану овде који дан дуже. Надам се да ћемо постићи исто што и истарски Умаг, а то је турнир који су играчи највише волели баш због мора. Мечеви су почињали у 17 часова и све је било уклопљено како ваља. Дакле, не само стрес и борба за резултат, него и уживање у пријатном туристичком месту.

Сваке године такмичење привлачи све боље играче, па тако плени и све већу пажњу гледалаца. План је да се из године у годину турнир унапређује и „расте“ како би достигао озбиљан ниво за који Златибор као одређиште има више него одговарајуће стандарде.

– Поносна сам на себе што сам направила овакав резултат с обзиром да је било тешко извући самопоуздање готово ни из чега, па је ово први турнир који сам добро одиграла и задовољна сам због тога – рекла је Лана Станишић која је освојила 2. место у синглу.

– Задовољан сам својим резулта-

тима – похвалио се Вук Рађеновић који је победник у синглу. – Да будем искрен, и циљ ми је био да освојим турнир. Нисам успео све што сам планирао, али ово што сам урадио је добро. Овде ми је супер, иначе нисам први пут овде јер барем једном годишње играм турнир на Златибору

Ових дана на тениским теренима ТК „Спрингс“ приређен је и турнир фјучерс серије који се играо од 13. до 19. септембра као јединствена прилика за све љубитеље тениса у Западној Србији да погледају надметање оваквог квалитета, које носи новчану награду у износу од 15.000 долара.

Д. Миловановић

Фабиан Морожан победник десетог турнира фјучерс серије

На теренима ТК „Златибор спрингс“ завршен је Интернационални турнир фјучерс серије „Златибор опен“. Играчи из чак 25 земаља су током седам дана одмерили снаге, а до финала сингла су стигли први носиоца Фабиан Морожан из Мађарске, и Марко Тепавац из Србије као други носиоца.

Септембар је месец који пролази у знаку белог спорта с обзиром да је непосредно по окончању јуниорског турнира „Златибор опен“, на истом месту одржано и десето издање фјучерса „Златибор опен“. По мишљењу директора турнира Милоша Дедића, такмичење је протекло према плану, изузев чињенице да је киша правила проблеме два дана.

– Турнир је био веома добар и до ове године један од најјачих у односу на претходне – рекао је Милош Дедић, директор турнира. – Извињавам се госту из Мађарске, али сви смо се надали да ће се Тепавац вратити старој слави, односно на победничко постоље

Победник десетог издања тениског фјучерса „Златибор опен“ је Фабиан Морожан који тренутно заузима 430. место на АТП листи, који је у финалу са 2:1 савладао је другог носиоца Марка Тепавца. Иначе, пехаре финалистима у синглу је доделио наш параолимпијац Александар Радишић.

– Желим пре свега да захвалим тренеру, последњих пет-шест дана за нас је био супер турнир, а такође мислим да је организација веома до-

бра – рекао је Фабиан Морожан. – Упркос кишним и ветровитим данима ипак смо могли да тренирамо. Мислим да сам у финалу играо добро, мој противник ми је давао одличан отпор али сам на крају ипак победио.

– Ово је добра недеља за мене јер се дуго нисам бавио такмичарским тенисом – каже Марко Тепавац. – Криво ми је јер сам се повредио, а мислим да би у супротном исход био другачији с обзиром како сам играо и какве сам партије пружао током ове недеље. Дуго година долазим овомо и могу рећи да сам овде и одрастао: наравно да ми се свиђа турнир и амбијент, уживао сам играјући за овдашњу публику.

Покровитељи такмичења били су Општина Чајетина, Туристичка организација Златибор и Тениски савез Србије, а наградни фонд турнира је износио 15.000 долара.

Д. М.